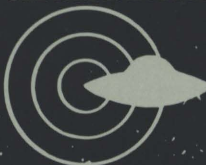
ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

20. årg. **5**
SEP/OKT 1978

Abonnement
1978 kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet** og **Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl.a.:

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansv.hav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*, La Courvej 14³, 6 2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen, Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 15 42 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg, Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOI's DUPLIK: Jens Mikkelsen, Brovej 2, Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.
Jens Henrik Glintborg, Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Hvor står SUFOI?

Erling Jensen

Vi har i SUFOI tit og ofte haft diskussioner om mål og med, hvilket ikke kan forundre nogen, al den tid vi har at gøre med et noget svævende begreb. SUFOIs repræsentantskab har vedtaget en formålsparagraf, hvori det bl. a. hedder, at et UFO »er et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

Derfor er det egnet til at sprede forvirring blandt medlemmerne, når O.J.K. i augustnummeret - i artiklen: »Ingen er fuldkommen, men . . .« - kategorisk udtaler, »at SUFOI ikke (mere) holder på rumskibsteorien.«

I slutningen af den i øvrigt udmærkede artikel fremhæver OJK dog, at de i artiklen fremsatte erklæringer udtrykker hans *personlige* mening, (selv om der udtrykkeligt står *SUFOI* i artiklen) men jeg finder mig alligevel provokeret tilstrækkeligt til at fare i blækhuset, fordi jeg mener OJK's holdning til UFO-materialet lider af en kedelig slagside.

De af vore medlemmer, som har læst UFO-NYT gennem mange år, ved, at SUFOIs indstilling til problemet har ændret sig en del, som det da også er fremgået af forskellige retrospektive artikler, der har været bragt i UFO-NYT det sidste par år. Generelt må man sige, at vi er blevet lidt klogere med tiden, og det er ofte sådan, at jo mere man ved om et område, desto mere erkender man, at man langtfra kender hele sandheden.

Så langt, så godt, - men når man så går helt i den anden grøft og siger, at vi har forladt rumskibsteorien, så kommer vi ud på overdrevet. Det er grunden til at jeg efterlyser mål & med, eller udtrykt på anden vis: en prioritering af målsætningen.

Efterhånden er det gået op for de fleste, at UFO-rapporter beskriver mange ting. Størstedelen af de henvendelser, SUFOI modtager, beskriver fænomener, vi kan identificere. Af de ca. 15%, som registreres som UFOer, er vi godt klar over, at nogle af dem nok også kunne have været identificeret, såfremt vi havde haft adgang til flere data.

Hovedparten af UFO-rapporterne beskriver nattelys o.l., altså lyskilder, som på grund af deres adfærd ikke menes at kunne hidrøre fra kendte fænomener. Direkte at hænde, at sådanne nattelys skulle være identiske med rumskibe, ville være latterligt. Til gengæld kan der *evt.* være tale om plasma-fænomener, helt ukendte naturfænomener eller andet. *Her* kan en kraftig forskningsindsats *måske* frembringe nogle videnskabelige frynsegoder i form af naturvidenskabelige opdagelser.

Det er da også muligt, at en kombineret forskningsindsats fra UFO-hold og fra parapsykologisk hold vil kunne give os nogle overraskelser, men det vil næppe kunne berøre andet end en forsvindende lille brøkdel af den type rapporter, som de »seriøse« UFO-organisationer registrerer.

Begynder man at snakke om 4. eller N'te dimension, kommer vi formentlig endnu længere ud, og vi vil få endnu sværere ved at kunne bevise noget som helst. Vejen vil synes endnu længere og målet endnu fjernere.

Hvis man lægger for stor vægt på alle de førnævnte muligheder, kører man ind på et sidespor, idet man afleder sin opmærksomhed fra den mindste, men væsentligste del af observationerne, nemlig nærobservationerne. Denne afledningsmanøvre har af militæret været benyttet som dæmpende faktor for den private UFO-forskning, og det samme har den videnskabelige UFO-forskning gjort i form af f. eks. Condon-kommissionen. Man erindrer sig vel endnu projektlederen Dr. Lows memorandum til medarbejderne, hvor han direkte beder dem om at lægge størst vægt på psykiske og sociologiske aspekter, fremfor de bedste og mest overbevisende data.

Jeg har nævnt det før i utallige interne dis-

kussioner i SUFOI, og jeg skal gerne sige det igen: Vi skal først og fremmest koncentrere os om det bedste og mest væsentlige UFOforskningsmateriale der findes, og det må simpelt hen være nærobservationerne. Grunden er den indlysende, at her er der tale om tilpas detaljerede observationer til, at man har en mulighed for at udlede noget af dem. Her skal prioriteres højt.

Her kommer det væsentlige: Analyserer man nærobservationer kontra nattelys (eller andre UFOer set på stor afstand) vil man finde, at nærobservationerne udviser en stor procentdel genstande, som har et højt besynderlighedsindeks, ligesom man finder mange, som minder utroligt meget om tekniske frembringelser – til forskel fra nattelysgruppen.

Sidder en flok indfødte i Langtbortistans jungle og iagttager fly, som for dem er ukendte frembringelser, vil et jet-fly i 10 km's højde give dem lejlighed til allehånde gisninger om, hvad det mon kan være. De kan, eller kan måske ikke, forestille sig, at der er tale om et cylindrisk dæk med vinger og motorer på og mennesker indeni. Ser de derimod et fly, som flyver lavt over junglen, har de mulighed for en bedre bedømmelse af det sete. Så nytter det ikke, at stammens medicinmand (eller statistiker) påstår, at det er de andre 99 observationer, som giver en ide om, hvad det er man ser, og at man må se bort fra den ene atypiske observation.

Jeg lægger mest vægt på nærobservationerne, som giver os flest data. *Jeg* kan ikke på nogen måde se, hvorledes »SUFOI« på baggrund af disse observationer, skulle kunne forlade rumskibsteorien (som een af flere teorier. Tværtimod.

Nu er Oles og min mening om den sag kommet frem. Det ville være interessant, om andre medlemmer af SUFOIs repræsentantskab samt læserne måske havde noget at tilføje. *ej*

UFO-kongres 1978

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI har nu genoplivet den gamle tradition med at samle UFO-interesserede fra hele Danmark til en årlig kongres, hvor man har lejlighed til at mødes med og tale med andre UFO-interesserede og høre nyt om UFO-fænomenerne.

Årets UFO-KONGRES afholdes søndag den 15. oktober fra kl. 10.00 til kl. 17.30 i Lyngby Storcenter nord for København.

Alle SUFOI's medlemmer/UFO-NYT's læsere og andre UFO-interesserede er velkomne.

UFO-Kongressens program er meget afvekslende med kortere og længere foredrag, UFO-film og lysbilleder, udstillingsarrangementer m. v.

Der er foredrag af SUFOI's formand, civilingeniør Flemming Ahrenkiel, der vil fortælle om SUFOI som organisation og det fremtidige UFO-arbejde i Danmark og i udlandet.

SUFOI's tidligere formand, oberstløjtnant, civilingeniør Frank Pedersen, vil i sit foredrag beskæftige sig med UFO-arbejdet i Danmark siden SUFOI's start i 1957.

Stud. scient. Ole J. Knudsen kommer i sit indlæg ind på, hvorledes SUFOI's Alarmcentral fungerer samt kontakten til de danske myndigheder.

Lederen af SUFOI's Rapportcentral, seniorsergent Carsten H. Pedersen, orienterer om de mange indkomne UFO-rapporter fra Danmark samt arbejdet med disse rapporter.

Et af SUFOI's nyeste arbejdsområder er »PROJEKT FOTA« eller Forsknings-Teknisk afdeling. Radiotekniker Bent Aalberg vil redegøre for de forskellige UFO-detektortypers virkemåde samt fortælle om den nye UFO-detektortype, der er konstrueret her i 1978 og som for øjeblikket bliver nærmere afprøvet.

Samtidig fortælles om planerne for den påtænkte UFO-varslingskæde samt den planlagte UFO-sporingsstation og dens forskellige instrumenter.

Fra udlandet har SUFOI modtaget et lydbånd med en kort båndoptagelse af den lyd, der under en observation blev udsendt fra selve UFO-'et. Dette lydbånd vil blive afspillet og kommenteret af Bent Aalberg.

Lederen af SUFOI's Efterforskningsafdeling, fuldmægtig Ole Henningsen, vil vise og kommentere danske og udenlandske UFO-fotos, ligesom han også står for det helt specielle programpunkt: UFO-FILM.

Det er kun yderst sjældent, at man her i landet har haft mulighed for at se filmsekvenser med autentiske optagelser af UFO'er. Det er lykkedes SUFOI indenfor de seneste måneder at fremskaffe sådanne UFO-film, der nu vil blive vist på årets UFO-kongres. Nogle af disse film stammer fra Det amerikanske luftvåbens UFO-arkiver, der fornylig er blevet tilgængelige.

Efter de forskellige foredrag er der lejlighed til debat og til at stille spørgsmål. Udover de i programmet fastsatte pauser, er der mindre pauser mellem flere af programpunkterne, således at man får mulighed til at tale sammen med de øvrige UFO-interesserede samt til at studere SUFOI's UFO-udstilling nærmere og beskæftige sig med de øvrige aktiviteter.

Selv til et så stort arrangement er der naturligvis kun et begrænset antal pladser til rådighed.

Ønsker De derfor at sikre Dem selv og andre interesserede adgangskort til UFO-Kongres 1978, beder vi Dem blot indsende kongresgebyret, kr. 25,- pr. deltager, til:
giro 9 11 77 25: SUFOI, Box 6, 2820 Gentofte
Husk at mærke girotalonen »KONGRES«.

De vil herefter straks få tilsendt det ønskede antal adgangskort samt program indeholdende udførlige oplysninger om trafikforbindelser, spisemuligheder m. v.

Efter den 5. oktober kan adgangskort *ikke* rekvireres ved indbetaling til SUFOI's girokontor, men skal bestilles direkte hos SUFOI's Sekretariat, Fru Karen Margrethe Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, på tlf. (02) 57 07 36.

Fru Linneballe besvarer iøvrigt gerne eventuelle spørgsmål i forbindelse med Kongressens afholdelse.

Vel mødt til en hel dag i selskab med andre UFO-interesserede og spændende nyt om udforskningen af UFO-fænomenerne.

PROGRAM for UFO-KONGRES 1978

Kl. 10.00 **Velkomst**
v/ SUFOI's formand,
civilingeniør
Flemming Ahrenkiel

Kl. 10.15 **SUFOI og UFO-arbejdet i 20 år**
v/ SUFOI's tidligere
formand, oberstløjtnant
civilingeniør Frank Pedersen

Kl. 11.15 **SUFOI's organisation og arbejdsområder**
v/ civilingeniør
Flemming Ahrenkiel

Kl. 11.45 **Danske og udenlandske UFO-fotos**
v/ fuldmægtig
Ole Henningsen

Kl. 12.30 **PAUSE**

Kl. 14.00 **SUFOI's Alarmcentral**
v/ stud. scient.
Ole J. Knudsen

Kl. 14.30 **SUFOI's Rapportcentral**
v/ seniorsergent
Carsten H. Pedersen

Kl. 15.00 **Fysiske målinger af UFO-fænomener**
v/ radiotekniker
Bent Aalberg

Kl. 15.30 **PAUSE**

Kl. 16.15 **UFO-FILM**
v/ fuldmægtig
Ole Henningsen

Kl. 17.00 **Hvad med fremtiden?**
v/ civilingeniør
Flemming Ahrenkiel

Kl. 17.30 **Afslutning**

Ret til ændringer i programmet forbeholdes.

Indsamling og bearbejdning af UFO-data I. DEL

Den følgende artikel om forskellige aspekter af UFO-sagen bringer vi med speciel tilladelse fra NUFON i England. Artiklen er et foredragsmanuskript fra NUFON's UFO-Kongres i maj 1976, og taleren - og dermed artiklens forfatter - er J. B. Delair, der er sekretær i den engelske UFO-organisation Contact UK. Samtidig er Delair medlem af denne organisations Data-forsknings-sektion.

Artiklen er måske lidt lang, - selv om vi af pladshensyn har »fordelt« den over 2 numre - men vi gætter på, at den er både pladsen og læsetiden værd for UFO-NYTs læsere. I artiklen nævnes en række af UFO-forskerens problemer, og en del relevante - og måske kontroversielle - spørgsmål og kommentarer lægges frem.

Der kan være delte meninger om nogle af Delair's synspunkter, og vi hører gerne kommentarer hertil fra læserne. *Fl. A.*

Introduktion:
Uanset om man drager den slutning, at der ikke er noget om UFO-fænomenet (ifølge Menzel, Klass), eller at fænomenet, der langtfra kan forklares i almindelige vendinger, ikke kun er virkeligt, men angår sager af yderste vigtighed for menneskeracen (ifølge Keyhoe, Michel, Hynek), må man have et stort grundmateriale, hvorpå man kan bygge sådanne konklusioner. Denne artikel bestræber sig for at præcisere rækkevidden og karakteren af et sådant materiale og foreslår metoder, gennem hvilke det kan spores og bearbejdes.

Nogle overståede mangler:
Tidligere har forskere i UFO-fænomenet alt for ofte tilsyneladende ignoreret eller været uopmærksomme på fænomenets grænser eller parametre. Ved kun at studere udvalgte eller særlige elementer i fænomenet er de derfor kommet til fejlslutninger eller har kun vurderet en del af emnet.

Omvendt har de fleste forfattere (Jessup, Wilkins og Keel), der har forsøgt at nærme sig problemet på mere omfattende måde end sædvanligt, været medvirkende til, ved i deres tekster at indflette meget mærkelige eller bizarre (efter UFOlogiforhold) elementer, der ikke altid umiddelbart kunne sættes i forbindelse med det, at fremmedgøre sig selv fra størstedelen af UFO-entusiasterne - netop de læsere, til hvem deres bøger henvender sig. Når dette er sket, skyldes sådanne fremmedgørelser utvivlsomt både en almindelig uopmærksomhed blandt UFOloger m.h.t. UFO-fænomenets sande karakter og størrelse og også utilstrækkeligheder i fremstillingen fra de pågældende forfatteres side.

Derfor kan det på dette tidlige stadium i vore undersøgelser konkluderes, at både mange forfattere og en stor procentdel af de menige UFOloger ikke har nogen særlig klar idé om, hvad UFO-fænomenet omfatter. Selvfølgelig vil hvert enkelt menneske fremsætte et synspunkt af en eller anden slags, skønt det i adskillige tilfælde vil være begrænset, da det er baseret på uvidenhed, utilstrækkeligt kendskab, forudfattede opfattelser eller vægring ved at se UFO-gådens faktiske omfang i øjnene. I starten vil det derfor være fornuftigt kort at efterspore, hvad UFO-fænomenet er *kendt* for at omfatte, hvad det *sandsynligvis* omfatter, og hvad det *måske* omfatter. Derved vil en sådan redegørelse mere nøjagtigt opstille fænomenets grænser og udstrækning for os - så vidt som disse kan erkendes nu - og antyde de kategorier af data, som skal følges og bearbejdes.

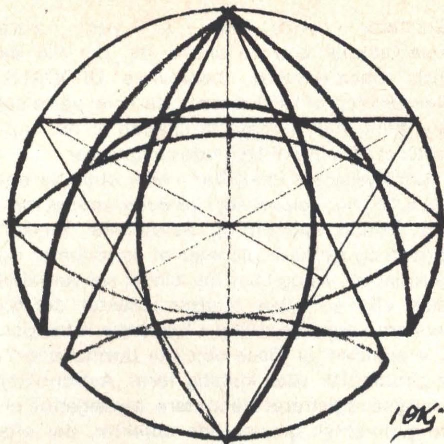
UFO-fænomenet:
UFO-fænomenet er næsten helt et typisk eksempel på objekter af ukendt oprindelse (eller oprindelser) og på forskellige effekter, der rapporteres at være tilknyttet disse. Én opfattelse fortolker UFOer som konkrete fysiske objekter og de tilknyttede effekter som virkelige, mens andre har argumenteret for, at de faktisk er billeder i hjernen, der af ukendte grunde hos

forskellige personer fremkaldes af kræfter af ukendt oprindelse. Disse to begreber - det fysiske og det parafysiske - er ved første blik diametralt modsatte. Forbløffende nok synes en vis mængde »vidneudsagn« at støtte begge. Det er imidlertid blevet foreslået, at disse tilsyneladende alternative fortolkninger faktisk er knyttet sammen, og at intelligenser, der antages at ligge til grund for UFO-fænomenet, måske kan frembringe effekter som, skønt de tilsyneladende er adskilte for os, i virkeligheden er forskellige aspekter af et utroligt teknologisk hele.

Denne artikels titel kræver, at vor diskussion må være så omfattende som muligt, og fordi der ikke forekommer at være nogen øjeblikkelig metode til at fastslå, hvilke dele i den samlede UFO-gåde, der er virkelig fysiske eller virkelig parafysiske eller en blanding af begge, påhviler det os at se nærmere på alle delfacetterne. Selve UFOerne er kendt fra en lang række rapporterede former . . . skiveformede, halvkugleformede, o.s.v. Der kendes over 100 forskellige faconer på UFOer. I størrelse rangerer UFOer fra små objekter på nogle få centimeter i diameter til gigantiske, der er adskillige kilometer lange. Nogle objekter er set dukke ud af eller flyve ind i andre (d.v.s. diskosformede fra cigarformede eller cylindriske objekter.) Visuelt opfattes UFOer ofte som faste eller metalliske, skønt de oftest forekommer lysende eller fluorescerende. Lyset omfatter alle spektrets farver plus sorte, sølv, bronze og hvide toner. Af og til fremviser et enkelt objekt på samme tid to eller flere farver.

Mange beskrivelser nævner vinduer, dyser, stiger, antenner, døre, gelændere, hjul, roterende lys eller andre tekniske træk. Disse inkluderer forskellige typer »landingsudstyr« (sædvanligvis tre eller fire teleskopiske eller tilbagetrækkelige ben med lige stor afstand mellem sig og udstyret med flade eller runde endefødder), når man har mødt et landet UFO. UFOer opererer alene, parvis eller i større grupper . . . af hvilke den største bestod af omkring 100 objekter. Så store gruppe er imidlertid sjældne, og grupper på mere end 10 objekter er temmelig usædvanlige.

Med hensyn til præstationer opnår UFOer en fart på mindst 60.000 km i timen. Større hastighed påstås at være blevet registreret, skønt der kan sættes spørgsmålstegn ved deres gyldighed. De kan sætte farten ned til et

Der er rapporteret næsten alle mulige - og umulige - UFO-faconer . . .

pludseligt stop, der sker øjeblikkelig, de kan vende øjeblikkelig, og i høj fart kan de udføre zig-zag- og vinkelbevægelser uden at tabe fart. De kan accelerere med svimlende fart fra stationære positioner, og mens de står stille eller svæver, kan de tippe på forskellige måder eller skifte orientering fra lodret til vandret eller omvendt.

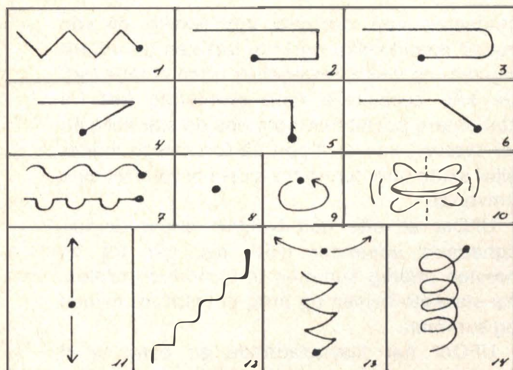
UFOer er ofte helt lydløse, skønt de lejlighedsvis udsender lyde, der går fra en næsten uhørlig summen til tordnende brølen, fra stakkato fnysen og brag til uafbrudt hvinen og summen.

UFOer har tilsyneladende en evne til at materialisere og dematerialisere sig efter ønske. Ifølge visse radarregistreringer kan nogle UFOer forblive optisk usynlige. Ligeledes er det overraskende, at andre UFOer har evnen til at dele sig, forene sig (smelte sammen) eller skifte form. Tidsmæssigt kommer UFOer til syne på alle tider af dagen og natten, skønt flere UFOer tilsyneladende observeres mellem kl. 18 og kl. 6 end på andre tidspunkter. Dette er mærkeligt, da størstedelen af menneskeheden sover mellem (i store træk) midnat og kl. 5.

Hvad angår vejr og vind er UFOer blevet observeret under ethvert meteorologisk forhold. Geografisk er UFOer blevet observeret over (eller i) alle lande, og de er set dukke op af alle verdens oceaner og en stor del af dens søer, floder og vandreservoirer. På nogle

lokaliteter synes der at være flere observationer end på andre; de, der har de fleste observationer, benævnes UFOCALS. Størstedelen af UFOer rapporteres at være set udendørs, men i nogle få tilfælde er der rapporteret om små UFOer inde i bygninger.

Astrofysisk set er UFOer - eller objekter der ligner UFOer - blevet set i verdensrummet mellem Jorden, Månen og Solen eller mellem Jorden og fjernere planeter af astronomer og astronauter. Af og til er der blevet set veritable flåder eller armadaer af disse objekter, der fløj gennem verdensrummet i bestemte retninger. Ikke sjældent er disse objekter (formationer?) af geometrisk eller kunstig form. Astronomer har også registreret stationære, bevægende eller geometrisk grupperede objekter, der ofte lyste eller blinkede, på Månen og Mars ... på mærkbare punkter meget lig UFOerne på den jordiske himmel.

Eksempler på rapporterede bevægelsesmønstre.

Hvad angår opførsel udfører luftbårne UFOer alle slags bevægelser, både når de står stille, og når de bevæger sig. Mange er uforklarlige og synes at være meningsløse. Andre er meget specielle og synes at være bevidste. Somme tider udfører to eller flere UFOer forskellige manøvrer samlet, så som at komme fra forskellige retninger og stille sig på række i præcise formationer eller at hoppe over hinanden. Formålet med og betydningen af sådanne bevægelser er ukendt. Man kan bedre forstå de bevægelser, der ser ud til at angå overvågnings- og undersøgelsesprogrammer. Disse er sædvanligvis aktiviteter i lav højde rettet mod bestemte mål (køretøjer, kunstige anlæg, husdyrbesætninger, osv.). De bliver ofte udført af enkelte UFOer. Sjældnere daler UFOer ned og står stille på jorden eller på vandet eller dukker ned under vandets overflade. Samlet betegnes sådanne begivenheder »landinger«, og mere end 1.000 dokumenterede tilfælde kendes nu. Man kan kun gætte på de neddykkede UFOers aktiviteter under vandet, men de UFOer, der står på jorden eller vandoverfladen, er bedre dokumenteret og står øjensynligt i forbindelse med nogle endnu uforståelige vidtrækkende programmer. Disse aktiviteter inkluderer udtagning af prøver af vand, sten, jord, naturlig vegetation, dyr af alle zoologiske arter, dyrkede planter, husdyr, forskellige menneskelige kulturgenstande og produkter og endog mennesker, ser det ud til. Ved visse lejligheder består aktiviteterne af en form for fotografering eller television.

Landede UFOer, og især de, der lander på jorden, og af og til dem i lav højde, »udspyr« ofte mobile væsener, som oftest er af menneskelig form, skønt der er stor forskel. De er blevet kaldt »besætning«, »UFOnauter«, »væsener« eller »tallerkenfolk«. Af og til er der blevet set menneskelignende væsener og også meget bizarre væsener komme ud af UFOer. Muligvis er disse bizarre væsener robotter eller androider (robot af menneskelignende form), da de har opført sig på en måde, der er typisk for sådanne skabninger. Væsener, der kommer ud fra UFOer i lav højde, viser ofte evne til at svæve eller gå i luften rundt om UFOerne, en evne, der undertiden demonstreres af væsener i landede UFOer. En evne til at gå uhindret på eller over vand eller sumpet jord eller manøvrere, som om tyngdeloven tilsidesættes (så som at gå op ad lodrette vægge), er også blevet vist ved adskillige lejligheder.

Langt det største antal aktiviteter med at samle prøver, der er set, er blevet udført af menneskelignende væsener; men man har optegnelser om nogle få ting eller levende væsener, der er blevet trukket opad og ind i eller nær på luftbårne UFOer i forskellige højder over jorden, og om luftfartøjer, der er fløjet ind i »skyer«, men ikke er kommet ud på den anden side af dem. Her må det bemærkes, at man kender til et stort antal sager med UFOer, der forklæder eller camouflerer sig som »skyer« el-

ler »tågebanker«. Sædvanligvis er UFOernes indsamling af prøver foregået uden ejernes samtykke, de er simpelt hen blevet taget – eller som det hedder på vort sprog: stjålet. En sjælden gang har UFO-væsener fremsat en særlig anmodning til de mennesker, der så til, om f. eks. vand, kunstgødning, en hund o.s.v. Sådanne anmodninger afslører, at kommunikation tilsyneladende er mulig mellem mennesker og i hvert fald nogle UFO-væsener. Der kendes adskillige tilfælde, hvor UFO-væsener har henvendt sig til øjenvidner på uforståelige sprog eller lyde, og lige så mange tilfælde hvor væsener kommunikerede på kendte sprog, der blev forstået eller genkendt af mennesker. Endvidere har et stort antal vidner erklæret, at kommunikationen foregik på telepatisk plan eller ved en proces, der tilsyneladende var beslægtet dermed. Skønt UFO-væsenerne åbenbart er fremmede, opfører størstedelen af dem sig ikke fjendtligt over for menneskeheden, selv om de ofte udviser ligegyldighed over for eller ikke tager spor hensyn til, hvem der ejer hvad. Yderligere synes en meget stor del af deres aktiviteter, både når de er landet og når de er i luften, at blive udført på en fordækt eller hemmelighedsfuld måde, en tendens, der måske snarere står i forbindelse med et ønske hos dem om ikke at blive forstyrret i deres arbejde end at udtage prøver, hvor og når mennesker ikke ser dem. En støtte for den antagelse findes i de rapporter, hvoraf der nu er temmelig mange, om mennesker, der tilfældigvis er stødt på UFO-væsener, der indsamlede prøver. Disse vidner blev gjort ubevægelige eller midlertidigt lammede ved hjælp af lysstråler.

Der er UFOer, der forårsager mange og forskelligartede fysiske effekter, skønt de i nogen grad naturligvis er tilbøjelige til at være kontrolleret af de lokale forhold. Almindelige er rapporter om elektromagnetiske effekter på motorer og lys på køretøjer, påhængsmotorer og kraftsystemer og aggregater (radioer, fjernsyn, tyverialarmer, elektriske ure, o.s.v.). Man kender også magnetisering af ure, metalfærdselstavler og kompasser, mens man af og til har oplevet delvis eller fuldstændig spændingsreduktion i nogle områder, der var besøgt af UFOer. Visse omfattende »blackouts« er af nogle direkte blevet forbundet med UFOer. Til sådanne elektromagnetiske effekter er sandsynligvis knyttet tegn på uro, skræk og panik hos mange fugle og dyr (særlig hunde, katte og andre almindelige kæle- og husdyr som heste og kaniner) når UFOer eller UFO-væsener kommer nær. Der kendes mange tilfælde med »stilhed« inden for et bestemt område og med brat temperaturforandring (både til hundekulde og uudholdelig hede) på områder i umiddelbar nærhed af landede UFOer. Alle disse arter af påvirkning er imidlertid kortvarige og aftager uvægerligt når UFOerne og/eller væsenerne fjerner sig fra det påvirkede område. Af meget længere varighed – sædvanligvis dog ikke permanent – er de mærker, der er efterladt på den naturlige flora og på jordoverfladen i områder, hvor UFOer er kommet lavt ned eller har landet. Det drejer sig om brænding eller udtørring af græs og anden slags vegetation på jorden, affarvning af løv og brækkede grene, frembringelse af abnorm hurtig eller kæmpevækst af særlige planter, dannelse af cirkulære eller geometrisk ordnede fordybninger i jorden og huller af forskellige former, størrelser og antal. Disse mærker i jorden hidrører som regel fra det før nævnte »landingsudstyr«. Påvirkninger, der kan anses for permanente, inkluderer de tilfælde, hvor snegle og orme har fået deres naturlige pigmentering forandret (sædvanligvis livsfarligt), hvor husdyr (så som kvæg og heste) er blevet sterile ved at være i nærheden af UFOer, og hvor elektriske sikringskasser og ledningsnet er smeltet eller delvis ødelagt tilsyneladende på grund af en pludselig eller unormal stærk strøm ved, at UFOer nærmede sig. I denne kategori kan man også anbringe skadelige (eller i nogle tilfælde gavnlige) fysiske påvirkninger, som visse mennesker har fået ved at være nær ved UFOer eller nær ved stråler eller lys, som de har udsendt. Tilfældet med Arcesio Bermudez er typisk for det førstnævnte, og tilfældet med alligatorbidkuren er et godt eksempel på det sidste.

Som et vigtigt element i denne del af min oversigt vil jeg til sidst nævne påstandene fra forskellige mennesker om, at de har mødt væsener fra UFOer, af og til flere gange. Disse møder falder i to hovedgrupper – de, som skete tilfældigt, og de, som tilsyneladende er planlagte. I mit indlæg er det meget vigtigt at adskille disse to typer af møder, især da de to gruppers personer nok vil forekomme at have helt forskellige motiver til at rapportere deres respektive oplevelser.

For øjeblikket er UFOloger tilbøjelige til at skære alle sådanne personer over én kam og rubricere dem som »kontaktpersoner«, mens det er temmelig klart, at nogle tilfælde vedrører bevidst kontakt. Bevidste kontakter kan selv inddeles i yderligere mindst to grupper: dem, i hvilke UFO-væsener forsætligt har udsøgt og af og til bortført nogle mennesker (tilfældene med Villas Boas og Betty og Barney Hill er typiske) og dem, i hvilke mennesker med vilje har søgt kontakt med UFO-væsener (eksempler på tilfælde i den gruppe er Adamski, Fry og Bethurum). Den berømte venezuelanske hændelse i Petare i november 1956 og Maurice Masse hændelsen i juli 1965 (lavendelmarken i Valensole, red.) er glimrende eksempler på »tilfældig« eller ufrivillig konfrontation. Brugen af ordet ufrivillig gælder imidlertid også for størstedelen af de tilfælde, hvor UFO-væsener tilsyneladende har udsøgt særlige mennesker. Det er f. eks. helt sikkert, at hverken Betty og Barney Hill eller Villas Boas frivilligt har søgt kontakt med UFO-væsener.

Alle de ovennævnte faktorer er bestanddele, der kan genkendes i UFO-fænomenet overalt, hvad enten de er acceptable for alle UFOloger eller ej, og de må undersøges grundigt og systematisk, hvis problemets sande natur og rækkevidde skal klarlægges. Vi må selvfølgelig hele tiden være opmærksomme på alle disse faktorer, tendenser og tråde, hvis vi nogensinde med held skal registrere fænomenet i dets helhed og opstille passende registreringssystemer, hvorved alt relevant materiale let kan fremdrages.

Et af UFO-annalernes mest berømte »aftryk«-fotos (også vist i TV-udsendelsen). Pletten var ca. 12 meter i diameter og blev afsat på en bønnemark i Iowa i juli 1969.

Grænse-UFOlogi:

Lige så vel som fænomenets førnævnte facetter må også adskillige andre typer af periodiske, uforklarlige hændelser i luften gøre krav på vor opmærksomhed (det er ikke usandsynligt, at de er en del af problemet), og må fortsætte dermed indtil den tid, da fremtidige undersøgelser evt. afslører, at nogle af dem, eller måske dem alle, er irrelevante for vort emne. På grund af mangelen på en mere passende overskrift, hvorunder man kan gruppere disse hændelser, foreslår jeg, at de fremover samlet benævnes som Grænse-UFOlogi. Dette er et gunstigt øjeblik til at understrege, at gådens aktuelle begrænsninger forbliver uidentificerede, og at det påhviler os at »kaste vort net så langt ud som muligt«. Vi må også fremhæve, at mens de indtil nu diskuterede aspekter i dette emne udgør kendte elementer af UFO-gåden, repræsenterer de, der nu omtales, dets mulige omfang. Til nuværende formål kan grænse-UFOlogi omfatte:

1. Voldsomme brag i luften: Enten som en enkelt isoleret lyd eller som lydgrupper adskilt ved særlige intervaller, af og til tilbagevendende.

2. Ting, der falder ned fra himlen: Forskellige sager, der falder ned inden for unaturligt begrænsede områder, eller elementer, der har undergået en unaturlig udskillelse. Her skal nævnes byger af sten, mudder, særligt formede metal- eller isstykker (tilsyneladende engang fremstillet kunstigt), geleagtige og fedtede substanser, blodlignende væsker, kødfulde substanser, mange slags hvirveldyr og hvirvelløse dyr o.s.v.

3. Unormale mærker på jorden: Lokale forandringer, der pludseligt kommer til syne (undertiden i løbet af en nat), i landskabet eller på en ejendom. Gode eksempler på sådanne tildragelser er de berømte »Djævlefodaftryk« i Topsham, Devon i 1855 og en mærkelig ødelæggelse af afgrøden i Whippingham, Isle of Wight, i juli 1967.

4. Afvigende effekter på planter: Er set ved eller nær steder, hvor UFOer formentlig er

landet eller har svævet lavt nede, selv om man ikke har bevist, at UFOer er blevet set dér. Ofte ligner mærkelige plantevækster andre, der er fundet på veldokumenterede landingssteder, og man er kommet til deres formodede oprindelse gennem følgeslutninger, f. eks. vældige paddehatte, kæmpestore eksemplarer af ellers velkendte og meget mindre plantearter og abnorme eller hidtil ukendte lav- og mosarter.

5. Observeret teleportation og levitation: Af forskellige ting, dyr og personer ved lejligheder, hvor ingen UFOer er sporet. Eksempler på kontrollerede hændelser under den betegnelse er den meget omtalte Chacomas-teleportation og hø, både, biler, heste, køer og visse mennesker, der er blevet løftet op mod himlen. Det må bemærkes, at skønt hændelserne i denne gruppe varierer i detaljerne, er de dog ikke særlig talrige. Deres nære lighed med effekter, der er frembragt ved de lejligheder, hvor UFOer er til stede, antyder, at alle hændelserne muligvis stammer fra de samme kræfter.

Mulige udvidelser:

Ud over gådens mere indlysende bestanddele og de forskellige typer, vi har grupperet under Grænse-UFOlogi, eksisterer der en tredje række hændelser, som, skønt de ikke bevisligt er tilknyttet UFO-problemet, måske ikke desto mindre er en yderligere udvidelse af det. Derfor skal vi ikke kun være opmærksomme på dem, men være beredt på at spore og systematisk optegne relevante oplysninger - skønt udvidelsen for nogle undersøgere i bedste fald måtte forekomme noget søgt, og skønt anstrengelserne med at samle og arkivere de tilknyttede data må synes forholdsvis uproduktive. Alt materiale i denne gruppe kan således betragtes som kun at have en *mulig* forbindelse med fænomenet, og det skal ikke tildeles en højere vurdering.

En kort oversigt over hændelser, der omfatter denne art data, viser at det indeholder:

1. Usædvanlige væsener, der pludseligt kommer til syne og forsvinder (ofte inden for bestemte områder) bl. andre Mothman og den såkaldte Surrey Puma, blot for at nævne to. Deres kommen og gåen falder ofte sammen med lokal UFO-aktivitet.

2. Husdyr har undertiden været ude for uforklarlige lemlæstelser eller er forsvundet, af og til i forbavsende stor stil. Mange udbrud synes at indtræffe samtidig med lokal UFO-aktivitet, se f. eks. epidemien i Puerto Rico i 1975, som den er rapporteret i »UFO Register« det år. Sandsynligvis er det berømte tilfælde med »Snippy« fra 1967 den kendteste hændelse på en uforklarlig dyrelemlæstelse.

3. Personer af alle aldre og begge køn er forsvundet på uforklarlig vis. Det understreges kraftigt, at kun ægte uforklaret forsvinden regnes med her. Sådanne forsvindinger er tilbøjelige til at indtræffe sporadisk; nogle gange er kun en enkelt person involveret, andre gange grupper eller samfund. De er næsten altid begrænset til mindre geografiske områder, og, endnu engang, indtræffer de sammen med lokal UFO-aktivitet. I den forbindelse er det måske relevant at bemærke, at ligesom en stor del unge piger rapporterer, at de har set UFOer, således ser det også ud til, at et relativt stort antal unge kvinder forsvinder i de perioder, hvor mange individer synes at forsvinde. Kun fremtidige undersøgelser kan fastslå, om der findes virkelige forbindelser.

4. Skibe og flyvemaskiner er pludselig forsvundet, uden at man har kunnet give en tilfredsstillende forklaring. Igen må man kun medtage ægte uforklarlige hændelser. Man må straks indrømme, at disse forsvindingers modus operandi i bedste fald kun er svagt knyttet til UFO-fænomenet, skønt i dette tilfælde kunne de førnævnte hændelser med skibe og andre objekter, der er blevet trukket opad af ukendte kræfter på en kontrolleret måde, være relevant.

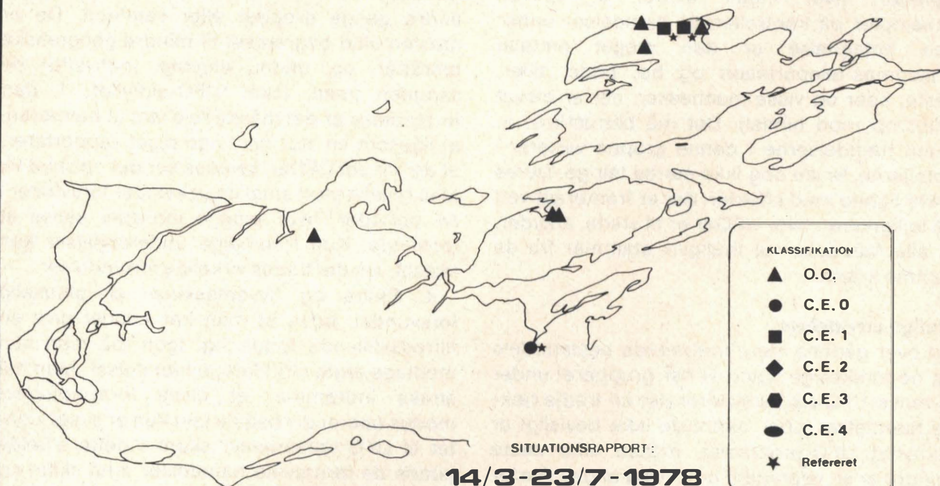
5. Legender og traditioner angående tidlige luftanordninger og luftrejser. Myter og tidlig litteratur om ankomst af avancerede kulturvæsener - der ofte er i besiddelse af overmenneskelige evner - fra himlen eller himmelske egne.

Det er meget muligt, at nogle, ja måske alle, de foregående kategorier i sidste instans viser sig overhovedet ikke at have nogen forbindelse med UFO-problemet, skønt vi i mellemtiden i vore studier ville begå en fejl ved ikke at følge dem indtil det tidspunkt, da en universelt acceptabel fortolkning kan nås om hver enkelt. Dette betyder selvfølgelig meget ekstraarbejde til alle, men eftersom emnerne i sig selv ikke er helt uden interesse, vil arbejdet nok vise sig ikke at være kedeligt.

fortsættes i næste nummer

ufo rapporter

DANMARK

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:
Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobservation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Ikke refererede rapporter:

- 3 - 1978	**5000 Odense**	O.O.
27 - 4 - 1978	**5200 Odense N. Ø.**	O.O.
31 - 5 - 1978	**8370 Hadsten**	O.O.
7 - 6 - 1978	**1912 Kbh. V.**	O.O.
28 - 6 - 1978	**3050 Humlebæk**	O.O.
23 - 7 - 1978	**3660 Stenløse**	O.O.

FALSKE UFOer OVER RUNGSTED

3 stærkt rødt/orangelysende varmluftsballoner over 2960 Rungsted Kyst området Sct. Hans aften ved 23-tiden.

3 mystisk langsomt flyvende stærkt orangerøde kraftigt lysende objekter i trekantet formation var Sct. Hans aften ved 23-tiden på færde i luftrummet over Rungsted Kyst-området.

En del henvendelser til »SUFOI«s sekretariat, Margrethevej 11, Rungsted, fra ængstelige borgere har bevirket en nøjere undersøgelse af »sagen«, og SUFOI kan i dag med sikkerhed oplyse, at det, der blev set, var en form for varmluftsballoner, som netop Sct. Hans aften blev sendt op i luften for at drive spas med borgerskabet.

For alt menneskeværk gælder imidlertid love. Varmluftsballoner i fri dressur kolliderer med paragraffer i både luftfartslove, brandlove og herunder også søfartslove.

Varmluftsballoner er meget farlige, fordi de er forsynet med en åben brænder af en eller anden art, ellers kan de ikke flyve. Brænderen (der kan være flere) kan, hvis fartøjet havarerer i utide give anledning til ildpåsættelse.

Disse flyvende objekter kan være både flotte og se meget mystiske ud, men forårsager gerne uro og ængstelse hos mange mennesker og de er simpelt hen ulovlige.

Sidste år var der flere af disse varmluftsballoner i maj og juni i Jylland i Århus-området, og politiet var glad for SUFOIs medvirken til hurtig opklaring af de mange mystiske ting i himmelrummet over Århus.

Men varmluftsballoner er fortsat ulovlige.

SUFOI har på ganske kort tid helt opklaret »sagen« fra Sct. Hans aften og ved, hvem der står bag spøgen.

Uddrag af artikel i Ugebladet d. 29. juni 1978.

fortsættes næste side

PRESSEMEDDELELSER FRA POLEN

2 FLYVENDE BOLDE

Warszawa aftenavis, 22. maj 1977.

Anna Baginska, filologi-studerende ved universitetet i Lodz, fortæller at hun så to kugler eller bolde flyve i den stjerneklare nat over Lodz. Hun så dem fra vinduet i sin lejlighed på 3. etage. De fløj henover den sydlige himmel. Farven på det lys, som de udsendte, skiftede konstant fra hvidt til rødt, fra klart, blændende hvidt til mørkerødt. De bevægede sig rundt og fremad, som om de prøvede at fange hinanden. Efter kort tids forløb forsvandt de på himlen. Observationen fandt sted sent om aftenen.

EN FLYVENDE TALLERKEN OVER SOCHACZEW?

11. juli 1977. Warszawa.

Mandag den 11. juli 1977 observerede indbyggerne omkring Sochaczew og Glowno i aftentimerne et oplyst flyvende objekt af ukendt oprindelse. Det bevægede sig på himlen i betydelig højde. UFOet blev observeret kl. 20.49 på den nordlige himmel, medens det glødede intensivt ved passagen gennem atmosfæren. Der var en hale af røg efter objektet. Observationen varede 3½ minut.

The APRO Bulletin, okt. 1977

v/ Kim Møller Hansen

20. februar 1978, kl. 21.00 - 20 minutter C.E.0
Genner Nørreskov 6200 Åbenrå
Nord 45° - Vest 30°

Rapportøren fortæller følgende: *Jeg kom cyklende mod nord, løftede blikket opad, jeg opdagede da en tallerkenformet genstand guldskinnende med en lysende prik i midten. Den dalede ned bag en bakketop foran mig. Da jeg kom op på toppen var den væk, men jeg så en ildkugle i det fjerne med kurs mod nord, senere skiftede den kurs mod vest, hvor den blev stående stille i kort tid, hvorefter den accelererede og forsvandt.*

Objektet foretog både kurs- og højdeændringer under observationen; der hørtes ikke en lyd. Målt i udstrakt arm, mellem tommel- og pegefinger havde objektet ved observationens start størrelse som en ært.

se illustration herunder

20. maj 1978, kl. 23.05 - 8 sek. CE1
2400 København N.V.
Vest 15° - øst 15°

Rapportøren fortæller følgende om hændelsen: *Jeg stod kl. 23.05 i vores have og så op på stjernehimlen, da der pludselig viste sig 3 objekter som store orangegule tallerkner. De fløj for mig at se over vores nabo og hans bagbo i ca. 100 meters højde, fra vest mod øst hvor de forsvandt bag nogle træer. De bevægede sig ikke særligt hurtigt, jeg vil anslå farten i forhold til en bil til ca. 70 km/t.*

Heller ikke i dette tilfælde hørtes der nogen lyd.

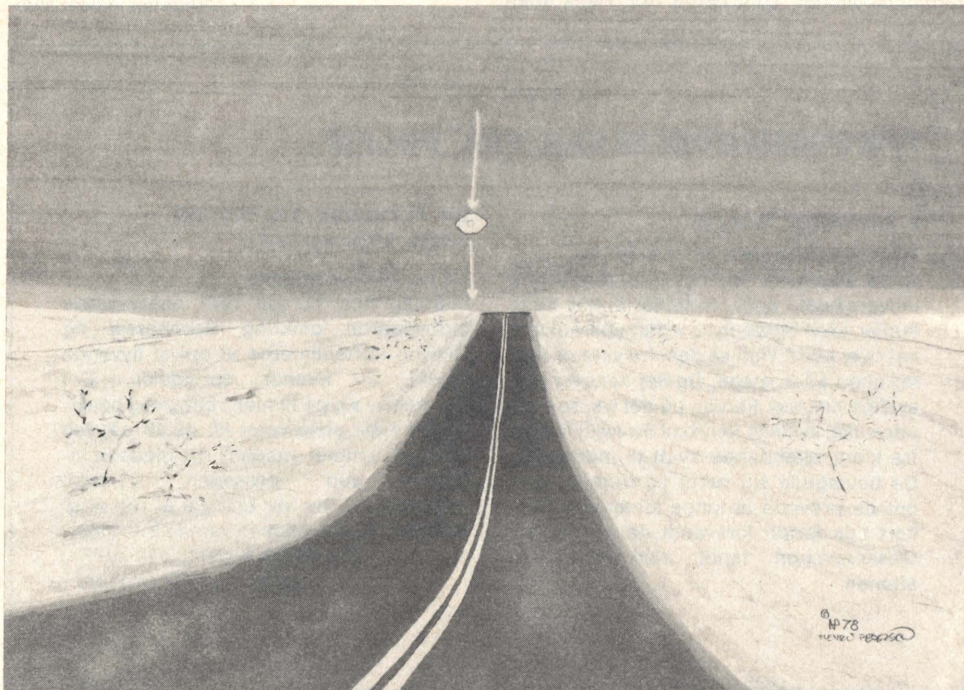
Meteorologisk instituts vejrberetning fortæller, at vinden på det pågældende tidspunkt var nordøstlig 3 m/s.

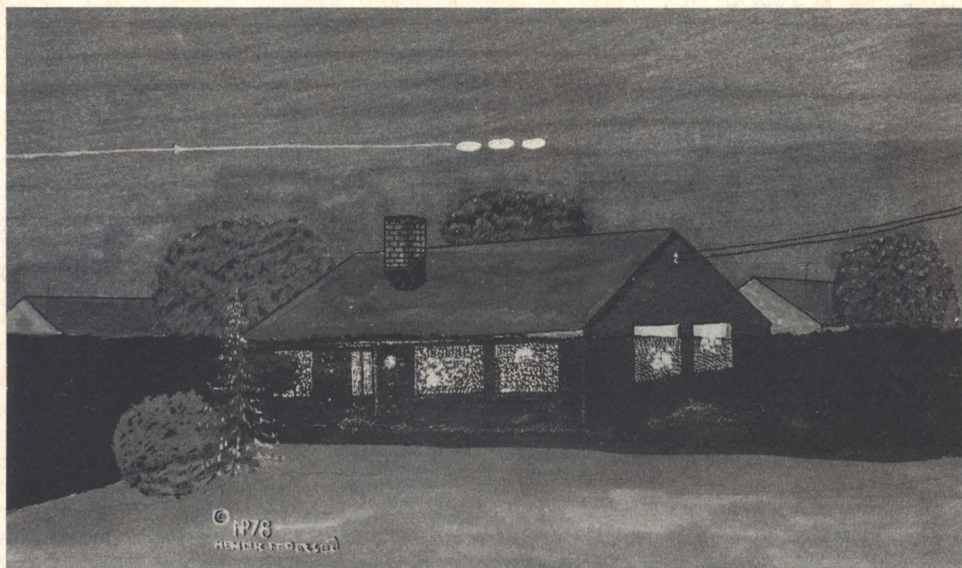
se illustration næste side øverst

29. maj 1978, kl. 20.15 - 3 minutter CE1
2920 Charlottenlund
Vest 15° - sydøst 20°

Rapportøren, der observerede et 50 centimeter

20. februar, Genner Nørreskov.

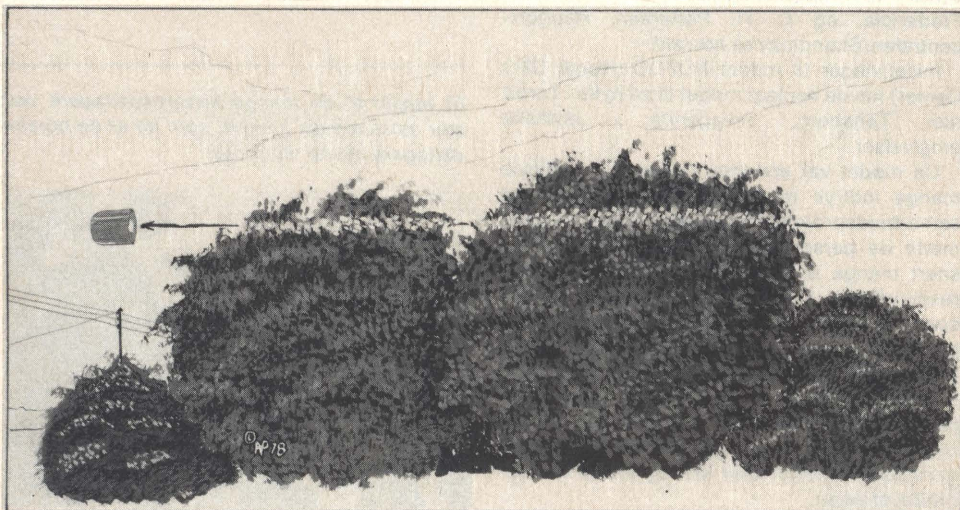

20. maj, København NV.

stort objekt, målt i udstrakt arm, fortæller følgende:

Jeg sad på altanen kl. 20.15, med et så jeg en stor ting komme glidende lydløst, den havde form som et stort T.V. med stor glasrude og et rødt lys i højre side, resten var af blankt metal, den kom glidende med den store rude bagud. Den kom fra vest og gled mod sydøst mod Hellerup. Der er nogle meget høje træer overfor, som den passerede bag, men den kom til syne igen, den kunne ses gennem grenene. Jeg fulgte den så længe det var muligt. C.H.

29. maj, Charlottenlund.

SCANDI-*rapport*

SUFOIs Bent Eriksen i samtale med Arne Foss, Tønsberg

Fælles Nordisk UFO-møde

Som kort omtalt i UFO-NYT 3-78 har der været afholdt et fælles Nordisk samarbejdsmøde mellem en række UFO-organisationer fra de tre nordiske lande, Norge, Sverige og Danmark. Til mødet var der inviteret flere organisationer bl. a. fra Finland, men af forskellige grunde havde disse set sig nødsaget til at melde afbud.

Mødet blev afholdt i dagene 13.-14. maj 1978. Det vil blive uoverkommeligt at nævne alle mødedeltagere ved navn, SUFOI havde sendt to repræsentanter: Bent Eriksen, Fredericia, og C. H. Pedersen, Rapportcentralen/Skandinavisk kontakt.

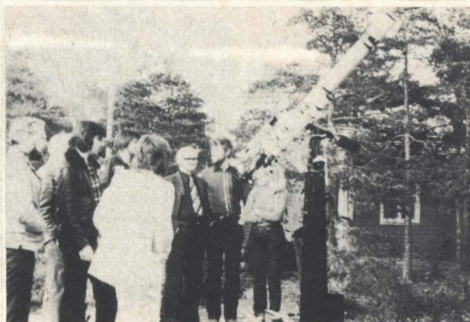
Initiativtager til mødet NUFOC (Norsk UFO Center) havde henlagt mødet til en hytte i Torød nær Tønsberg, beliggende i idylliske omgivelser.

Da mødet var afsluttet, havde vi naturligvis mange indtryk med hjem, samt et konkret samarbejdsprojekt. Det er altid spændende at møde de personer med hvem man måske i snart mange år har ført en omfattende korrespondance. Det er naturligvis ikke mindre spændende at stå ansigt til ansigt med personer om hvem man på forhånd er sikker på, at vedkommende vil man ikke kunne kommunikere med grundet forskellig grundholdning til UFO-problematikken. Der blev knyttet mange bånd og skabt nye kontakter på mødet, gammelt uvenskab blev løst og misforståelser ryddet af vejen.

Mødet blev ledet af Finn Kalvik, SUFOIs repræsentant i Norge, et hverv han udførte til alles tilfredshed. Sprogvanskelighederne var minimale, idet alle var interesseret i at blive hørt og forstået, så alle blev tvunget til at overholde mødedisciplinen og tale tydeligt.

Efter mødet blev der udsendt en pressemeddelelse (UFO-NYT 3-78). Forinden var der naturligvis gået mange og lange forhandlinger. Man drøftede bl. a. mulighederne for oprettelsen af en fælles Skandinavisk Rapportcentral, men grundet forskellige opfattelser og ressourcer, udskydes dette projekt til senere. Det, man enedes om, var for det første at lægge et samarbejde de forskellige

Et udsnit af de mange kongresdeltagere ved stor astronomisk kikkert, som en af de norske deltagere havde medbragt

Bjarne Håkonsson, Projekt URD, pressemeddelelsen duplikeres.

Thorvald Berthelsen, UFO-Sverige, og Sven Oluf Friedrichson, GICOFF.

organisationer imellem i fastere rammer, så vi ikke fremover beskæftiger os med de samme ting. Sådan at forstå, at ikke en organisation fra hvert land undersøger den samme sag. Retningslinierne er endnu ikke vedtaget, idet de naturligvis skal tilpasses, så alle kan blive tilgodeset. Fra forskellig side vil der blive arbejdet hen mod et nyt møde inden årsskiftet, hvor yderligere detaljer i samarbejdet vil blive drøftet.

Jeg er overbevist om, at dette og kommende møder vil være med til at udglatte misforståelser organisationerne imellem, til gavn for UFO-sagen i almindelighed.

C.H.

ANTONIO RIBERA

Nogle kommentarer til UMMO-sagen og fotografierne fra San José de Valderas

I foråret 1977 blev der i »Bulletin«, udsendt af Center for UFO Studies (CUFOS), bragt et veldokumenteret studie inddelt i fem dele af den komplekse UMMO-sag og UFO-fotografierne taget i Madrids forstæder af en vis »Antonio Pardo« og en anden ukendt fotograf. Denne sag med fotografierne synes uløseligt forbundet med UMMO-gåden, idet det fotograferede UFO på undersiden bar mærket UMMOAELEWE, eller det påståede mærke fra »Hoved-regeringen på UMMO«:)+(.

Jeg vil gerne komme med nogle kommentarer til denne generelle fremlægning af sagen, idet jeg nu har studeret denne sag i mere end ti år, med en værdifuld hjælp fra min kompagnon Rafael Farriols. Sammen udgav vi en detaljeret undersøgelse af Aluche og San José de Valderas observationerne, i hvilke Santa Monica landingen var inkluderet (1).

Del 1: »UMMO og observationernes baggrund« behøver ingen kommentarer. Denne del er korrekt og saglig, og hovedsagelig baseret på mine artikler om emnet i det britiske blad FSR (2).

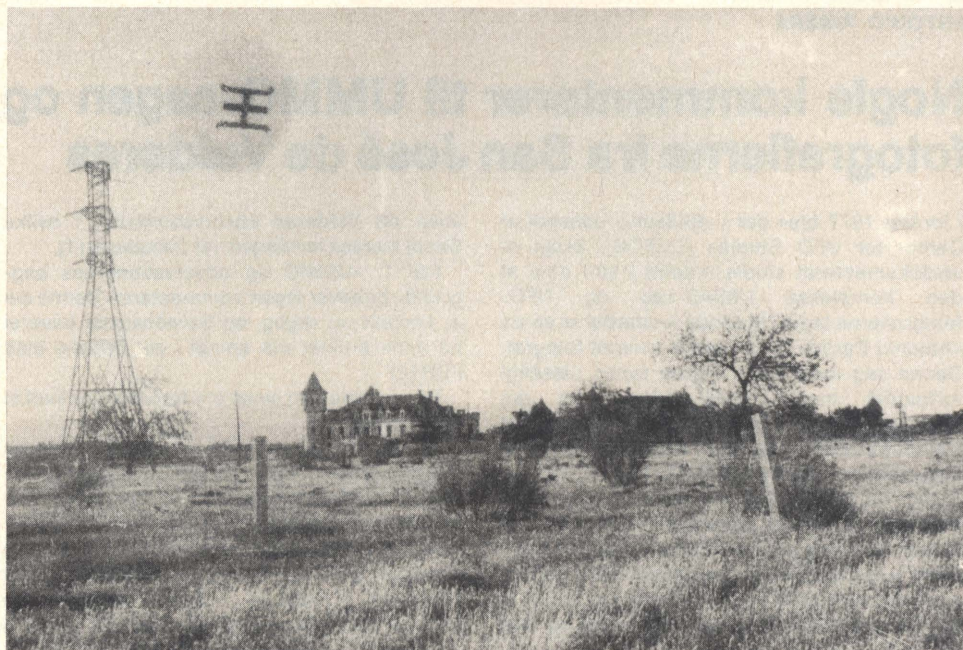
Det samme kan siges om forordet, skrevet af Mimi Hynek.

Del 2: »Analyser af San José de Valderas fotografierne og UMMO-dokumenterne« kræver lidt flere bemærkninger. Denne analyse er udført af Claude Poher, en fransk ingeniør som tilhører arbejdsstaben hos »Centre National de la Recherche Spatiale« (a) i Toulouse, Frankrig. Han brugte de imponerende faciliteter der er til stede i

Centeret til at udføre sine computer-analyser af negativerne, som Farriols og jeg sendte til ham. I hans »Verifikation af UMMO-dokumenternes ægthed« (b) skriver han under punkt 2: »Niveauet af videnskabelig viden, der kræves for at skabe disse dokumenter (. . .) er rundt regnet det, en videnskabelig studerende har under de første år af sit studium«. Ifølge Jean-Pierre Petit (3), anerkendt fransk matematiker, »Maitre de Recherches« fra CNRS (Centre National de la Recherche Scientifique) (c), vil nogle af UMMO-rapporterne, især det om IBOZOO UU, kunne ændre hele vores nuværende opfattelse af universet, og gøre den generelle relativitetsteori forældet. Og Jean-Pierre Petit har i dag en af de bedste hjerner i fransk videnskab! En lignende konklusion blev nået af den franske biolog, professor Dutuit, også en »Maitre de Recherches«, efter at have studeret UMMO-dokumenterne i forhold til »De Biogenetiske Baser af Levende Væsener der bebor Kosmos«. Disse er dommene fra to specialiserede videnskabsmænd, og som sådan mere værdifulde end en dom fra en raket-ingeniør.

Angående studiet af San José de Valderas fotografierne (jeg vil ikke kommentere de andre aspekter ved den foregående analyse af dokumenterne, som er gjort af Poher, idet jeg betragter dem som korrekte) siger Poher under punkt B1 (Argumenter der taler for, at billederne er et »nummer«) af sin analyse (d): »Objektet er ikke midt i på noget af fotografierne, men altid nær deres øvre kant eller ude i siden (. . .). Dette er fuldstændig uforeneligt med en fotograf, der antages at være meget ophidset over tilstedeværelsen af et uidentificeret flyvende objekt.« Præcis det modsatte ville være tilfældet. En nervøs fotograf, som fyrer af øjeblikkelig, vil næppe centrere sit motiv. Tiden løber, og han/hun ønsker at tage så mange billeder som muligt. Hvis denne regel er gældende er også McMinnville fotografierne et »nummer«, da objektet på det første fotografi er placeret i den øverste højre side af det synlige felt . . . og som enhver ved er disse billeder de eneste, Dr. William Hartman fra Colorado Projektet ikke ville afvise som et »nummer«. (4)

Her er endnu et par af originalfotografierne fra San José de Valderas.

En anden omstændighed, som både Poher og Bill Spaulding overhovedet ingen opmærksomhed har vist (og som efter vores mening er absolut vigtig), er fotografiernes *sekvens.* Som enhver ved er fotografiske film nummereret; Rafael Farriols og Antonio Lobet rekonstruerede omhyggeligt og med megen møje objektets bane på et kort over området, idet de på dette markerede billede efter billede. *Resultatet var en rigtig bane,* som det let kan ses på det vedlagte kort (er ikke gengivet her, o.a.). Hvis »fupmageren« eller »fupmagerne« gik til sådanne yderligheder i arrangementet af deres »practical joke« så vil jeg sige på samme måde som franskmændene, »Chapeau!« (»Hatten af!«) for dem begge (idet jeg antager at der *var to* fotografer).

Det ville være det mest udførligt udarbejdede fupnummer i ufologiens historie ... fordi rumskibets ankomst var meddelt på forhånd til mindst *tre* personer i Madrid: Fernando Sesma, Enrique Villagrasa *og* Alicia Araujo, en ansat ved den amerikanske ambassade i Spanien (men dette kan være ren tilfældighed).

Og så, hvad skal vi gøre med det »bekræftende bevis«, som er repræsenteret af de faktiske vidner, der så fartøjet som fløj lavt over San José de Valderas ... og som beskriver det *nøjagtig* som det kan ses på fotografierne? Var de alle købt af CIA eller hvem der nu måtte stå bag UMMO-sagen? Allerede under vores informative samtale i Acapulco, Mexico, gjorde jeg Mimi Hynek og Richard Heiden opmærksom på, at der simpelt hen *ingen tid* var til at forberede »nummeret« og dagen efter sende fotografierne til Madrid-avisen »Informaciones«, hvor de blev offentliggjort om eftermiddagen den 2. juni 1967. (Den faktiske observation blev gjort klokken 20.20 den 1. juni 1967). Hvornår blev »nummeret« udarbejdet? I løbet af natten? Absurd.

Mod slutningen af sin analyse skriver Poher (e): »Man gyser også ved at tænke på, at disse begivenheder fandt sted på samme tid som Condon Komiteens undersøgelser, men tilfældigvis (?) offentliggjorde Farriols og Ribera ikke deres konklusioner før efter komiteens rapport var blevet offentliggjort.

Slottet ses i baggrunden (se UFO-NYT nr. 1-78 og UFOs i Fokus).

Man gyser . . . men jeg tror, at vi aldrig vil få alt at vide om den historie, som jeg håber at have sat en stopper for«. Jeg gyser også, men ved at tænke på, at hverken Poher's eller Spaulding's analyser har sat et punktum for denne sag . . . som stadig er åben for spørgsmål.

Den samme Claude Poher synes at glemme (måske bevidst) resultaterne af en undersøgelse under ledelse af ham selv, med hjælp fra det franske gendarmeri-korps og endog helikoptere der fløj over La Javie området, hvor de (ummitterne o.a.) ifølge nogle UMMO-dokumenter for første gang landede den 28. marts 1950 i tre OUAWOLEA UEWA OEMM (skiveformede skibe). De fortsætter med at berette, at de skaffede sig et skjulested, hvorfra de foretog tilfældige udfald for at rekognoscere i omgivelserne. Under en af disse natlige ture entrede ummitternes arbejdsstyrke et hus på landet, hvor de fik alle beboerne til at sove, og prøver blev indsamlet, deriblandt biologiske prøver (hår, spyt, vaginal sekret osv.) og en samling af menneskeskabte genstande . . . deriblandt et voltmeter!

Claude Poher fortalte mig senere, at det franske politi *lokaliserede* huset, som blev ransaget af UMMO-folket: dets navn er »La Dépense de La Javie« og det ligger 4 kilometer fra denne landsby. Da de ledte i det franske politi's arkiver, fandt de, at et indbrud var blevet begået omkring det tidspunkt, der er angivet i UMMO-rapporten, og at der blandt de ting, der manglede, var et voltmeter! På den anden side set erklærede ummitterne, at de udnyttede personer ville blive betalt; da Poher prøvede at lokalisere dem (de var meget fattige landarbejdere), fandt han dem boende i villaer omkring Cannes ved den franske Reviera, hvor de levede på et »ouvrier aisé« (f) niveau (5). De nægtede at oplyse, hvor den pludselige rigdom kom fra.

Jeg tror således, at hverken UMMO-sagen eller sagen omkring fotografierne taget ved San José de Valderas er bragt til ende. Begge sager er stadig åbne, og flere undersøgelser er nødvendige for at nå til nogen konklusion . . . om muligt. Og dette helt uden at nævne Ralph Blum's historie, om et UFO identisk med det, der blev set ved San José de Valderas, som er set og *fotograferet*, fuldstændig med)+(tegnet, ved Andros Island (fotografierne tilsyneladende konfiskeret af militæret) (6).

Vi håber på en fortsættelse . . . (g)

Forfatterens noter:

(1) A. Ribera og R. Farriols: UN CASO PERFECTO, Plaza & Janés, Editores, Barcelona 1976 (paperback). Dansk udgave: UFOS I FOKUS, SUFOI/Strubes Forlag, København 1972.

(2) »The Mysterious UMMO Affair«, Flying Saucer Review, vol. 20 nr. 4-5, vol. 21.

(3) Personlig korrespondance.

(4) »Scientific Study of Unidentified Flying Objekts«, ledet af University of Colorado, afdeling IV, 3. kapitel »Studier af fotografiske sager«, sag nr. 46, pp 396-407. Udgivet af Bantam Books (paperback), New York, 1968.

(5) Personlig korrespondance.

(6) A. Ribera: LOS DOCE TRIANGULOS DE LA MUERTE, A.T.E., Barcelona, 1975, p. 44.

Oversætterens noter:

(a) »Det Nationale Center for Rumforskning«.

(b) Se UFO-NYT nummer 1, 1978, side 28.

(c) Forsknings-leder ved »Det Nationale Center for Videnskabelig Forskning«.

(d) Se UFO-NYT nummer 1, 1978, side 30.

(e) Se UFO-NYT nummer 1, 1978, side 32.

(f) - »middelklasse«

(g) Det skal bemærkes, at SUFOIs holdning til UMMO-sagen ikke nødvendigvis er sammenfaldende med holdningen, der kommer til udtryk i denne artikel.

Personlig mener jeg, ligesom Ribera, at UMMO-sagen bestemt ikke er slut endnu, men er dog uenig med ham på flere andre punkter. UMMO-sagen er omfattende og kompliceret, og jeg tror ikke, man kan komme uden om, at i det mindste visse dele af sagen dækker over en form for fupnummer, af hvilken karakter det så end kan være.

I en kommende artikel i UFO-NYT vil jeg bringe nogle endnu ikke offentliggjorte udtalelser om UMMO-sagen, bl. a. af Gordon W. Creighton, ligesom jeg vil komme ind på nogle andre aspekter af UMMO-sagen og mine egne undersøgelser af disse. Tilsyneladende støtter de hypotesen om, at UMMO-sagen er en form for fupnummer.

Kilde: Originalmanuskript fra A. Ribera. Oversættelse og noter ved Per Andersen.

Problemer omkring:

UFOer og kuglelyn

af Peter A. Hansen

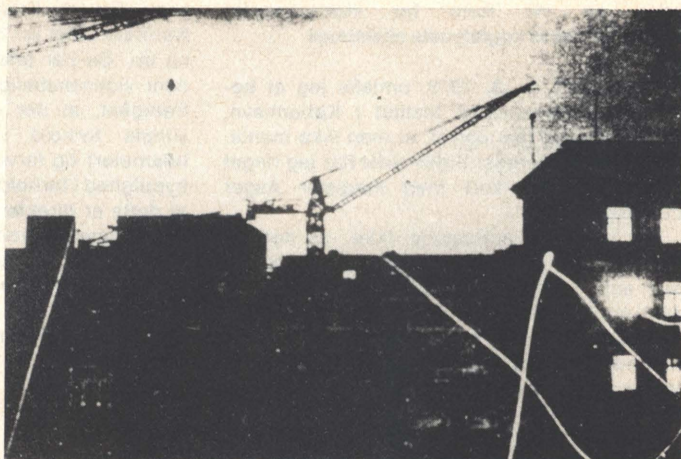

Foto fra 1958. Med åbentstående kameralinse er taget et billede af et formodet kuglelyn.

I UFO-NYT nr. 3, 1978, bragte vi en artikel af Peter A. Hansen, som nævnte kuglelyn som en mulig forklaring på en del af SUFOIs UFO-rapporter. Denne teori uddybes nærmere i det følgende.

Lidt om SUFOIs UFO-rapporter

SUFOI har bl. a. til formål at forestå indsamling og bearbejdning af UFO-beretninger. For at finde frem til de egentlige UFOer - dvs. objekter som vi må formode, at den nuværende videnskab heller ikke kan forklare - så gennemføres en sortering.

Det kan ofte lade sig gøre at udpege det sete som meteor, komet, planet, satellit ell. lign. med det samme. På lidt længere sigt kan andre »UFOer« vise sig at være balloner af forskellig art, eller slet og ret mistolkninger af terrængenstande set under specielle forhold. En sådan sortering resulterer for det meste i en halvering af rapportmaterialet!

SUFOI modtager i gennemsnit pr. dag 1-3 UFO-meldinger.

Når vi mener, at en rapport eksempelvis skyldes et meteor, så hænger det sammen med den klare beskrivelse, som videnskaben har forsynet os med angående meteorer. Et meteor kan ikke se ud på ret mange måder og er let genkendeligt på sin flyvemåde, retning, hastighed og farve.

Noget tilsvarende kunne siges om naturfænomener som: Nordlys, linielyn, kometer, bisole, etc. etc. Alt dette er af uvurderlig betydning for SUFOIs arbejde med rapporterne. Men der er undtagelser . . .

SUFOIs interesse i en klar kuglelynsbeskrivelse - og en lille snak med Asger Lundbak

Kuglelyn har været beskrevet i henved 100 år eller mere; men beskrivelsen har aldrig været så klar og éntydig, at den ikke kunne misforstås eller sammenblandes med andet. Det er f. eks. ikke muligt klart at sige hvilken farve eller størrelse kuglelyn altid optræder med! Ja, det er ikke engang til at sige, om de kun forekommer i tordenvejr! Der er næppe noget at sige til, at mange forskere har fundet »kuglen« for besværlig at arbejde med og derefter mistet interessen, eller erklæret den for ikke-eksisterende på trods af talrige beretninger.

SUFOI kan ikke kalde en lille rund UFO-kugle, som farer rundt i tordenvejr, for et kuglelyn

uden en vis form for videnskabelig anerkendelse af kuglelynets eksistens!

- I UFO-NYT nr. 3, 1978, omtalte jeg et besøg på Meteorologisk Institut i København. Hér havde jeg fået oplyst, at man ikke mente, kuglelyn eksisterede! Siden sidst har jeg ringet og talt ganske kort med magister Asger Lundbak herom.

Hr. Lundbak anfægtede ikke, at der på Instituttet kunne være personer med meninger som anført ovenfor. Men personligt troede han på kuglelyn. Det blev begrundet med det store antal beskrivelser af kuglelyn, som ofte er kommet fra særdeles kompetent side. Desuden fik jeg at vide, at Instituttet ikke har til opgave at beskæftige sig med kuglelyn. Hr. Lundbak påpegede også det urimelige i, at et lille land som Danmark skulle stå for en stor og måske kostbar videnskabelig undersøgelse af et så sjældent forekommende fænomen. Synspunktet virker umiddelbart rimeligt, men det er nok et spørgsmål, om det holder, når man kigger på de mange rapporter, SUFOI årligt modtager om flyvende kugler med eller uden ledsagende tordenvejr.

Jeg fik samtidig at vide, at man ikke officielt indsamler rapporter om kuglelyn i Danmark.

Jeg spurgte, om man i Danmark rådede over et »all-sky-camera«, som konstant affotograferer himlen. Sådanne metoder anvendes visse steder i USA til at fotografere meteorer. Disse fotografiske plader har man for nylig gennemgået for om muligt at finde spor efter kuglelyn. Man mener at have fundet et sådant bevis (New Scientist Vol. 69 No 989). - Asger Lundbak kunne oplyse, at man på Grønland bruger et sådant kamera, men at man hér er interesserede i fænomenet nordlys.

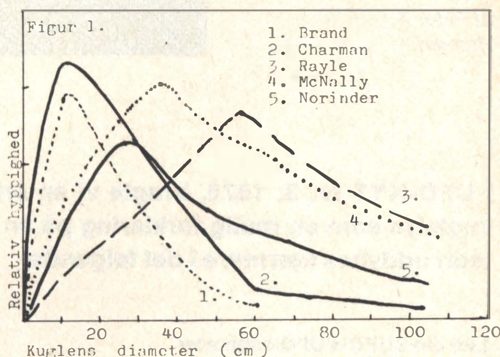
Til sidst fik jeg lyst til at spørge magisteren, hvad han egentlig mente om os »UFOloger«. Som svar fik jeg at vide: ... »at vi er blevet fornuftigere med tiden«! *Det* tog jeg som en kompliment!

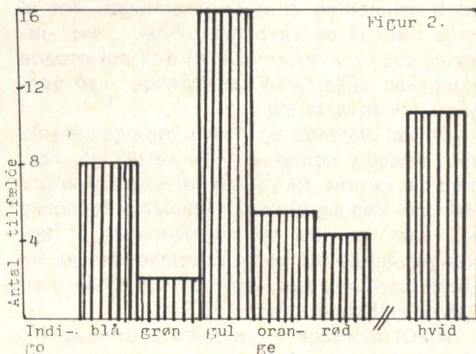
Men hvad véd man så i dag om kuglelyn - om de da findes?

For at kunne studere kuglelyn benyttes i første omgang samme fremgangsmåde som ved studier af - øvrige - UFOer: nemlig at foretage en indsamling af observationsberetninger.

Sådanne indsamlinger har været foretaget i USA og - vist nok - også i Sovjet. I USA har folk som: Brand, Charman, Rayle, McNally og Norinder stået for hver deres projekter af denne art. De har offentliggjort resultaterne gennem videnskabelige tidsskrifter. Heraf er det fremgået, at der er stor usikkerhed om så simple forhold som kuglelynets størrelse (diameter) og farve. Figur 1 viser den relative hyppighed i forhold til kuglernes diametre. Intet af dette er direkte målt; det hviler alt sammen på observatørernes skøn (ligesom SUFOIs UFO-rapporter). Bemærk at kuglelyn over 1 meter i diameter kun rapporteres yderst sjældent.

Samtlige 5 undersøgelser er hér gengivet på samme tegning:

Figur 2 viser kuglernes farver i én af undersøgelserne. Jeg har valgt Neil Charman, som i 1976 så nærmere på 46 indsamlede tilfælde fra Storbritannien. Ingen bestemt farve synes typisk for kuglelynene! Måske det er værd at bemærke, at farverne gul/orange/-

hvid tegner sig for over halvdelen, ligesom tilfældet er med de af SUFOI undersøgte UFO-rapporter.

Desuden kan det tilføjes, at end ikke formen på rapporterede kuglelyn altid beskrives overensstemmende! Runde, aflange og helt specielt udformede udgaver er blevet rapporteret; rundformen dog hyppigst.

Eksempler på kuglelyns-beretninger

Da Asger Lundbak nævnte, at »kompetente« personer havde rapporteret om kuglelyn, vil jeg tro, at han bl. a. havde den nu afdøde danske astronom Luplau Janssen i tankerne.

I Politiken - 18. april 1939 - kan man læse om episoden. Efter selv at have observeret en sådan kugle på nærmeste hold blev Luplau Janssen spurgt om sit indtryk og svarede: »Jeg blev for alvor overbevist om, at kuglelyn *ikke* er fantasi. Mange har som jeg ment, at fantasien havde spillet for stor en rolle hos de mennesker, der har hævdet at have set kuglelyn . . . nu er jeg overbevist!«

Luplau Janssen.

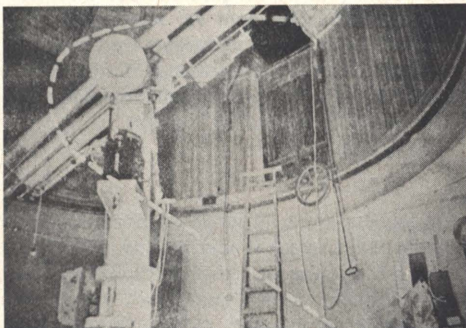
Episoden, der gjorde udslaget, foregik dagen før i L. Janssens private observatorium i København, Urania-observatoriet. Selv fortæller han herom: »Klokken var et kvarter i otte. Jeg var gået ind i observatoriet for at beskæftige mig med noget så prosaisk som at reparere en stol, og for at få bedre lys havde jeg lukket observatoriets store kuppel op. Jeg var såmænd ikke klar over, at et uvejr var brudt løs, før jeg pludselig hørte en kraftig hvislen - og i det samme så jeg en stor rullende lysmasse en halv snes meter uden for kuplen komme jagende gennem kuplen ind i observatoriet stadig ledsaget af en voldsom hvislen. Et par meter fra, hvor jeg sad, rullede den videre gennem observatoriet og ned ad trappen ind gennem døren til min private lejlighed nedenunder . . . hernede tog ildkuglen retning mod kakkelovnen, hvor den forsvandt ind gennem en åben luge. Derpå hørte vi (min kone og jeg) udefra to »pistolskud«. Og så var det forbi!«

Luplau Janssens observation er relativt kendt blandt fagfolk, men alligevel er det ikke nok til, at man ønsker at foretage en indsamling af rapporter om fænomenet for derved at opnå et større kendskab til sagen.

Danmarks Radio og kuglelyn

Et af radioens kendte ugentlige programmer - Lexikon - bragte den 6/5 i år en opfordring til lytterne om at skrive ind til redaktionen for at fortælle om egne erfaringer med kuglelyn. I senere udsendelser bragtes så et udpluk af disse beretninger.

Den stiplede linie viser kuglelynets vej gennem observatoriets kuppel.

Astronomen Bo Reipurth Jensen stod for indslaget. Ved en senere samtale fortalte han *videnskabelig interesse for sagen.* De indkomne beretninger vil blive arkiveret hos hr. Reipurth Jensen, men foreløbig skal de ikke indgå i noget videnskabeligt arbejde. Emnet *videnskabelig interesse for sagen.* De indkomne beretninger vil blive arkiveret hos hr. Reipurth Jensen, men foreløbig skal de ikke indgå i noget videnskabeligt arbejde. Emnet betragtes fra Lexikons side som foreløbig afsluttet.

Her bringes - i let forkortet udgave - tre beretninger fra »Lexikons« udsendelse d. 27/5 1978:

1.
En dame fra Varde fortæller, at hun for ca. 30 år siden ferierede nær Vestkysten. Under et heftigt tordenvejr søgte hun og sønnen ly hos bekendte i et nærliggende sommerhus. Herfra så de gennem ruden et formodet kuglelyn, som lå og rullede i strandkanten. Dets farve beskrives som »ild«, og størrelsen var omkring en halv meter i diameter.

2.
En luftkaptajn fløj i 1947 sit fly (DC 3) på strækningen Marseille - London. Flyet befandt sig lige under et tæt skydække, som ikke havde noget med tordenskyer at gøre. Gennem et hul i flyet havde man ladet radioantennen glide ud, så den slæbte efter flyet. Antennen var 50 meter lang. På et tidspunkt kom en ildkugle ind i maskinen. Den beskrives som 15-20 cm i diameter. Den lyste kraftigt, men ikke skærende. Lyset var hvidligt/gult. Den stoppede op i knæhøjde, hvor den »pulserede«. Der var en let røgudvikling efter den. Kuglen var formodentlig kommet gennem det hul, man havde til antennen, som var forsvundet efter episoden. Kuglen eksploderede med et knald, men uden nogen varmevirkning. Piloten fortæller, at han er fortrolig med Sankt Elmsild, men at det er helt forskelligt fra kuglelyn.

3.
En herre fra Rønne fortæller, at han for ca. 30 år siden ferierede nær Frederikssund. Det var en varm sommerdag og blikstille. Pludselig hørte han en hvislen i luften lige over sig. Han så dér en blændende ildkugle, som bevægede sig i retning fra øst mod vest. Den bevægede sig med hurtige sæt fra den ene side til den anden. Størrelsen svarede til en meget stor tennisbold; farten var vel omkring 30 km/t. Den udviklede en let grå/hvid røg, som tegnede et zig-zag spor efter kuglen.

Hvad véd vi nu om kuglelyn?
Idet ildkuglerne optræder både i tordenvejr og i solskin, er det nærliggende at formode, at der måske er tale om mindst to forskellige fænomener: En kugletype som udløses - eller muligvis skabes - af et forudgående linielyn, og en type som kan dannes uden disses store strømstyrke- og varmekoncentrationer, som lynbaner besidder.

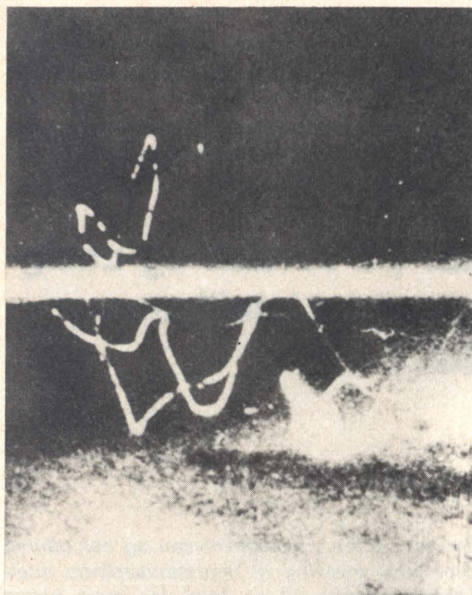
For at gøre noget ved en sådan teori må man søge at skaffe sig et tilpas stort materiale. Dernæst må man se på grupperne - »tordenvejrsrapporter« og »solskinsrapporter« - hver for sig i håb om at finde afgørende forskelle på dem.

Men for at resumere:

Vi ved om kuglelyn, at:

a) Der er tvivl blandt meteorologer om deres eksistens.
b) Der findes et stort antal rapporter herom fra ind- og udland.
c) Tilsyneladende mener ingen offentlige, videnskabelige institutioner herhjemme, at det er deres opgave at indsamle rapporter om kuglelyn endsige at forske i sagen.
d) Beretninger om kuglelyn kommer også fra såkaldt »kompetent« side.
e) Navnet »kuglelyn« er misvisende; det dækker langtfra alle rapporter om ildkugler.
f) Størrelsen varierer fra nogle få cm til godt 1 meter.
g) Farven dækker alle nuancer i spektret.
h) Fænomenet optræder både med og uden hørlig lyd.
i) En del af kuglerne har utvivlsomt noget med torden at gøre.
j) Kuglelynsrapporter har mange fællestræk med gængse UFO-beskrivelser.

Hvad nu?
Jeg har søgt at vise, at kuglelynet for tiden er at betragte som videnskabens UFO. Og det er mere end det: Det er også et UFO i SUFOIs forstand af ordet. Da et kuglelyn ikke klart kan beskrives og bestemmes, vil en rapport herom nødvendigvis ende i vores UFO-arkiver. Mange

Formodet kuglelyn med sit spor. Foto fra 1939. Filmet med levende billeder, hvorfor der ses en adskillelse mellem to enkeltbilleder.

har nok i tidens løb holdt sig tilbage for at rapportere om disse ting, idet man vel har tænkt som så: »Det er nok bare et kuglelyn«!

Fra nu af vil SUFOI også bevidst indsamle rapporter herom, idet andre jo ikke gør det her i landet.

Vi starter derfor med en opfordring til alle læsere, deres venner og bekendte:

Har De oplevet et fænomen, som De har antaget for et kuglelyn, så fortæl os herom. Vi vil være taknemmelige for at høre om det hurtigt, så vi allerede i næste nummer kan omtale de første tilfælde!

Skriv til: SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, eller ring: 01 - 67 08 93.

Kilder:

1. *Personlige breve og samtaler*
2. *S. Singer: The Nature of Ball Lightning, 1971*
3. *New Scientist, Vol. 69 p. 444*
4. *Bulletin of the American Physical Society, Vol. 20, p. 659*
5. *Danmarks Radio, Lexicon, 27/5 1978.*

Peter A. Hansen

Fortæl venner og bekendte om UFO-NYT

Jo flere abonnenter vi får, des mere UFO-forskning kan vi få i gang herhjemme.
Alt SUFOI's arbejde afhænger af frivillig, ulønnet indsats.

FOKUS

Har artiklen på side 197-200 - og omtalen i nr. 1/78 - givet Dem lyst til selv at »dykke« ned i den mystiske sag? Så har SUFOI et *meget lille* restoplag af bogen UFOs i Fokus. Den sælges til medlemmer for kun kr. 36,50 (bogladepris ca. kr. 48,60). Bestil på giro 9 11 77 25 - og mærk venligst talonen »UFOs i Fokus«.

FOTA-orientering

Først må vi beklage overskriften i sidste nummer på side 165. Det var en »smutter«. Der skulle naturligvis have stået »FOTA-orientering«.

Desværre har ferie, medvirken i TV-udsendelse og sammentræf af omstændigheder hindret, at en rapport kunne komme i dette nummer.

Men - dels kan De høre nyt på kongressen den 15. oktober, dels skulle FOTA-orientering være tilbage i nr. 6/78!

Følgende artikel blev først bragt i tidsskriftet ICARUS vol. 32, side 473 i 1977, og vi bringer den her, med forfatterens tilladelse, som et bidrag til debatten om liv i universet, og som et muligt svar på det gammelkendte spørgsmål: »Hvis UFOerne er bemandet med intelligensvæsener udefra, hvorfor kontakter de os så ikke?«.

Artiklens opbygning og stil er den traditionelle for artikler i videnskabelige tidsskrifter, og den kan måske virke fremmed for en del af UFO-NYTs læsere. På trods af dette bringer vi den i den oprindelige form, for også at introducere denne form for litteratur for læserne. *OJK*

Fremmede væseners fravær på Jorden og udsigterne for kontakt med ikke-jordiske intelligensvæsener (CETI). 1. del.

af David W. Schwartzman
afd. for geologi og geografi,
Howard University,
Washington D.C. 20059, USA

Fremmede væseners fravær her på Jorden, på trods af, at en »Galaktisk Klub« sandsynligvis eksisterer, skyldes vores næsten enestående position i øjeblikket, hvor vi er lige ved at blive medlemmer. Denne opfattelse støtter synspunktet, at vi bliver holdt under observation af ikke-jordiske intelligensvæsener, og den reducerer chancerne for kontakt ved hjælp af radioteleskoper.

Det er muligt, at de ældste og mest avancerede civilisationer på fjerne stjerner har opnået et perfekt kommunikationsniveau og har dannet en slags forening af kommunikerende intelligensvæsener. Vi er først for nylig blevet kvalificerede til at kunne blive medlemmer, og sandsynligvis undersøges vore forhold for øjeblikket. I lyset af den nuværende kaotiske politiske og økonomiske situation i verden er det på ingen måde givet, at vi bliver godkendt som medlemmer. Bernal (1967)

Grunden til, at de ikke blander sig i Jordens affærer er, at kosmisk medmenneskelighed ikke er fremmed for dem. Fialkowski (1977)

Iblandt videnskabsfolk er den fremherskende mening den, at der findes ikke-jordisk liv i overflod, og måske milliarder af sandsynlige civilisationer i vores egen Galakse. Imidlertid har Hart (1975) i en artikel for nylig sat et spørgsmålstegn ved denne opfattelse med et simpelt argument: Hvis der eksisterer andre civilisationer, skulle de have koloniseret Jorden - eftersom de ikke er her, findes de ikke - såfremt man antager, at kolonisation er en sandsynlig strategi, også for fremmede. Ved hjælp af denne antagelse om ikke-kontakt kan man overbevisende argumentere for ideen om, at der ikke findes fremmede civilisationer.

Psykologiske, sociologiske og tidsmæssige argumenter imod konklusionen kan man meget overbevisende afvise. For eksempel er de svar på problemet, som vil forklare den manglende kolonisation med tekniske vanskeligheder ved hurtig interstellar rumflyvning eller mangel på motivation, ikke overbevisende, bare set ud fra vor egen sandsynlige teknologiske fremtid. Desuden er det yderst sandsynligt, at i det mindste én civilisation er interesseret i galaktisk udforskning (se også Kuiper og Morris, 1977). Jones (1976) støtter dette med mere nøjagtige beregninger af de sandsynlige koloniseringshastigheder.

Harts argument er betvivlet af Cox (1976), som ser nøjere på grænsebetingelserne for en kolonisation. Han siger, at den tid, som nogle få civilisationer har haft til at kolonisere i galaksens historie, måske har været alt for kort (de fysiske og sociologiske argumenter er trivielle i sammenligning med dette). Selv hans antagelser (som i øvrigt efter min mening er meget konservative, for civilisationer på et stade som for os må ligne »magi« (Sagan, 1973a)) fører til kolonisation af Jorden i løbet af nogle få millioner år, såfremt antallet af civilisationer i galaksen er større end cirka 50.000. I øvrigt nævner han, at kolonisering som sådan ikke nødvendigvis må finde sted; det ville være meget nemmere for fremmede væsener at udforske galaksen og så efterlade Bracewell-sonder (Bracewell 1974) (En Bracewell-sonde er et ubemandet rumskib, som kan kontakte en civilisation, når den når et givet udviklingstrin, for eksempel radiokommunikation. Sonden fortæller så automatisk om sin tilstedeværelse, oprindelse og eventuelt andet, for eksempel giver anvisninger på tekniske fremskridt. o.a.). Jeg mener, at det er højest sandsynligt at dette er sket (d.v.s. at der findes en Bracewell-sonde i nærheden af Jorden o.a.) blot der findes mére end én fremmed civilisation, og selv om kolonisation aldrig forekommer. Hart (privat kontakt, 1976) foreslår et andet argument for, at vi er alene: Der kan have været nogle millioner år imellem den første og den anden civilisation i galaksen, og i så fald ville nummer ét-kulturen have koloniseret hele galaksen før nummer to overhovedet opstod. Han siger, at da vi ikke er et produkt af en sådan kolonisering, er vi alene. Jeg er ikke enig med ham i dette, idet jeg mener, at overvågning og eventuel kontakt er sandsynlige fremgangsmåder, mens kolonisation ikke er det. Dette ligger selvfølgelig tæt op ad Balls (1973) zoo-hypotese (som siger, at vi ikke kan komme i kontakt med de fremmede, fordi vi af en eller anden grund udgør et »kosmisk reservat« - o.a.), som Hart afviser, fordi han mener, at den er umulig at efterprøve. Sovjetunionen søger, som en del af deres CETI-forskning efter Bracewell-sonder i solsystemet; og dette er næsten en anerkendelse af zoo-hypotesen.

Harts argument står i skarp kontrast til Shklovskij og Sagans (1966) overslag over antallet af civilisationer. Disse nævner endvidere, at »effektiv interstellar rumflyvning« efter al sandsynlighed udvikles af enhver civilisation, som blot er tilstrækkelig ældre end vor. Tager man deres anslåede antal civilisationer, 10^6 (= 1.000.000) og sætter man en civilisations varighed til 10^7 år, så får man - hvis man antager, at der er en kontakt et eller andet sted i galaksen pr. civilisation pr. år - cirka $10^{\div 5}$ besøg pr. år, pr. planet, eller et besøg pr. 100.000 år i gennemsnit. Sagan nævner, at levetiden og koloniseringshastigheden eventuelt kan øges betydeligt ved »feedback effekten« (von Hoerner, 1961), som opstår, når der også forekommer gensidig radiokontakt. (Det skal nævnes her, at en civilisations levetid er en af de mest omdiskuterede værdier i CETI forskningen. 10.000.000 år er lang tid, især når man tænker på at vor civilisation har eksisteret (i CETI-forstand) i knap 50 år, og at vi efter manges mening ikke har ret meget længere tilbage. Sætter vi levetiden til 100 år, får vi i stedet et besøg pr. 10 mia. år (= cirka Jordens alder!) pr. planet. o.a.)

Harts og Jones' argumenter er dog ret overbevisende, såfremt Harts antagelse, at »de« ikke er her, holder. Afvisningen af denne antagelse kalder Hart for »UFO-hypotesen« (det vil sige, at UFOer skulle være af ikke-jordisk oprindelse). Han afviser denne hypotese ved at sige: »Da meget få astronomer tror på UFO-hypotesen, synes det unødvendigt at diskutere mine egne grunde til at afvise den«. Hart har selvfølgelig ret i, at meget få astronomer tror, at UFOer er ikke-jordiske fartøjer. Sturrock (1977) fandt, at 1356 medlemmer af American Astronomical Society vurderede sandsynligheden for, at UFOerne er ikke-jordiske, til 3%, sammenlignet med en sandsynlighed på 78% for en eller anden konventionel forklaring. Imidlertid svarede 23%, at UFO-problemet »bestemt« fortjener at blive studeret videnskabeligt, mens 30% svarede, at det »sandsynligvis« fortjener et videnskabeligt studium. (Se UFO-NYT nr. 4/77 og 6/77. red.) Det er værd at bemærke, at selv om Sagan (1972) også afviser UFO-hypotesen, så mener han, at besøg udefra kan være forekommet i historisk tid, jævnfør beregningen af besøgshyppigheden fra før.

(Fortsættes i næste nummer).

EN UGE I MELLERUP

En »anmeldelse« af UFO-78

Der er alt for mange UFO-interesserede i Danmark, som ikke har opdaget, at der er noget som hedder UFO-seminarer hvert år i sommerferien. I år foregik det i ugen 22.–29. juli på FDF-ledercenteret i Mellerup midt i Sønderjylland, og det var 4. gang, et arrangement af den art blev afholdt. Tidligere kaldtes arrangementet UFO-Camping, og det foregik på en lidt anden måde. På trods af et godt program var der alt for få deltagere i år, og man kan fundere over hvorfor; måske var det beliggenheden. I hvert fald kunne arrangementet kun lige løbe rundt; og det er for lidt. Hele ugen var arrangeret af Åbenrå UFO-Gruppe, som består af en halv snes medlemmer, og UFO 78 var ligesom de andre års seminarer arrangeret uafhængigt af de forskellige UFO-organisationer i landet, helt bevidst for at åbne mulighed for at alle kan komme uden at føle sig udenfor. Planlægningsgruppen havde lagt et bredt program, og den var uden skyld i at et par arrangementer måtte erstattes af improviserede indlæg fra nogle af de tilstedeværende. Det er altid det store diskussionsemne, om et sådant arrangement skal være et »rent« UFO-arrangement, eller om man skal tage nogle af de såkaldte grænseområder med ind som foredragsemner. Det er nok umuligt i Danmark at finde tilstrækkeligt gode foredragsholdere år efter år, hvis man kun skal beskæftige sig med UFOer, og endelig er der jo også meget delte meninger om, hvad UFO-sagen indbefatter. Efter min mening er det mange gange en strid om kejserens skæg, for det, jeg kommer til arrangementerne efter år efter år, er ikke så meget foredragene, men mere den kontakt, man får med andre interesserede i løbet af sådan en uge. Man møder gamle bekendte fra tidligere år, og man har mulighed for at finde ny venner. Mulighederne for dette var især gode i år, fordi alle boede og spiste samme sted som foredragene blev holdt – der var cirka 25 »fastboende«, og der kom gennemsnitlig lige så mange til rundt omkring fra til hvert foredrag.

Det er mit indtryk, at der ikke er ret mange, som ved, hvad der foregår ved et sådant arrangement, og mange mener måske, at »det ikke er noget for nogen, som ikke kender så meget til sagen« – og intet kan vist være mere forkert. Her har man netop mulighed for at snakke med andre ligesindede om de ting, som optager én, og man kan oven i købet komme til at snakke med folk, som måske har lidt mere erfaring at dele ud af.

Husk det til næste år, når der bliver kaldt til UFO-79. Arrangementet er for *alle,* og selv om måske ikke alle programpunkter interesserer én, er muligheden for kontakt og hyggeligt samvær det, som får i hvert fald undertegnede til at møde op år efter år. Tag dette som min og mange andres varmeste anbefaling.

Til næste år arrangeres seminaret af Bent Eriksen, Fredericia; Willy Wegner, Ålborg, og Jens-Henrik Glintborg, Odense. Stedet er endnu ikke bestemt; tiden bliver nok sat til først i industriferien, og programmet bliver sikkert bedre end nogen sinde før!

Ole J. Knudsen

HVAD BRUGES DET TIL?

Vi har til undersøgelse fået et lille gult metalagtigt materiale. Undersøgelser viser, at det består af ca. 60% mangan og ca. 30% jern. Herudover ca. 10% andre forskellige stoffer. Vægtfylden er: 7,63.
Hvad kan det tænkes at have været benyttet til? Evt. hvor i industrien benyttes sådant materiale?
Da vi ved, at vi har en uddannelsesmæssigt meget vidtspændende læserskare, appellerer vi på denne måde til de af vore medlemmer, som måtte have en specialviden på dette område.

Kontakt venligst:
SUFOIs Efterforskningsafdeling,
Ole Henningsen,
Duegård, Højrebyvej 59,
4920 Søllested

TV-UDSENDELSEN I SEPTEMBER

Af Ole J. Knudsen
Foto: HS.

Så De UFO-udsendelsen i TV i september måned? Udsendelsen blev produceret af Ove Lind fra NATEK-redaktionen, og den er optaget i juli måned rundt omkring i Danmark. På grund af produktionstiden for UFO-NYT har vi ikke haft mulighed for at advisere læserne på forhånd om udsendelsen, og da dette skrives, har vi heller ikke set den. I nummer 6 vender vi tilbage til emnet med flere billeder og en anmeldelse, men her viser vi nogle billeder taget under optagelserne. Et TV-hold bestående af Ove Lind, script-girl, fotograf, lydmand og lysmand rejste landet rundt, og man startede i Århus, hvor Per Andersen og undertegnede var sat stævne. Da vejret var fint, blev vi enige om at skyde optagelsen med mig i Universitetsparken - måske havde det også lidt at sige, at jeg bor på 5. sal og at TV-udstyret vejer omkring 100 kg!

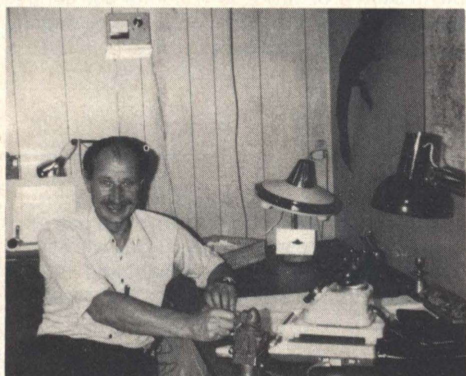
På billede 1 rækker Ove Lind mig et UFO-foto (i øvrigt et yderst suspekt billede fra Iran) til kommentering.

Per, som er datakonsulent for SUFOI, viste et eksempel på, hvordan man henter UFO-informationer ud af et dataanlæg, og optagelsen foregik på Dataland i Århus. Billederne (2 og 3) viser situationer herfra. Den bemærkning, som Ove Lind morer sig over, kom ikke med i udsendelsen.

Sidste SUFOI-koryfæ i rækken var vores forskningstekniske medarbejder, Bent Aalberg

fra Brandelev. Han blev interviewet i sit hjem, og vi ser ham på billede 4 med et udvalg af teknikken, blandt andet to prototyper på UFO-detektorer. Den ene hænger på væggen (ikke »dillen«!) og den anden er indbygget i den legetøjsrobot, som står på bordet. Telefonen er også af et noget specielt tilsnit, men så vidt vides indeholder den ikke andet end hvad en almindelig telefon bør indeholde – endnu da.

Udsendelsens sidste interview var med Henrik Stub, og optagelsen foregik midt i SUFOIs jubilæumsudstilling, mens den var opstillet i Odense. Ove Lind står med en af de nyere UFO-bøger i hånden, Seargents *UFOs: A Scientific Enigma*.

Vi venter, at TV-udsendelsen vil bevirke en masse henvendelser til SUFOI, og vi håber især på, at seerne vil huske, at vi står for den seriøse UFO-forskning i Danmark, også hvis de engang selv har en UFO-oplevelse.

NATEK-redaktionen har meddelt os, at UFO-udsendelsen sandsynligvis vil blive genudsendt grundet overvældende interesse. Hold venligst øje med TV-programmerne.

DR. HARRIS TILSLUTTER SIG PSI

Astronomen, dr. phil. Daniel H. Harris, der er konsulent for den amerikanske UFO-organisation APRO, har accepteret et fulltime job som forskningsleder ved Projekt Starlight International i Austin i Texas. Projekt Starlight er et projekt, der beskæftiger sig med fysiske målinger og sporinger af UFO-fænomener i USA. (Se UFO-NYT nr. 4, 1976).

Dr. Harris' arbejde ved projektet begyndte officielt den 1. september 1977. Hans erfaring og evne til at skrive tekniske og videnskabelige artikler muliggør, at informationer om procedurer, tekniske instrumenter og udstyr samt resultater fra Laboratory of Instrumented UFO Research kan meddeles mere klart og effektivt til videnskabelige forskere og teknikere.

Der er måske nu dannet præcedens, idet Dr. Harris tilsyneladende er den første videnskabsmand nogen sinde, der er blevet fuldtids ansat ved den private UFO-forskning.

Man må håbe, at Dr. Harris' forhåbentlige succes og resultater senere vil anspore andre professionelle videnskabsmænd til at blive ansat som seriøse udforskere af UFO-fænomenets beskaffenhed.

Dr. Harris er interesseret i at høre fra professionelle videnskabsmænd fra alle discipliner med viden eller ideer, som muligvis kan vise sig at være relevant for problemerne i instrumentel og/eller mere generel UFO-forskning.

The APRO Bulletin, oktober 1977
v/Kim Møller Hansen

SUFOIs kommentar:
Samtidig med, at vi lykønsker Projekt Starlight, kan vi ikke bare os for at udstøde et lille hjertesuk.

Når PSI kan lønne en medarbejder, tyder det på, at man i USA er mere gavmilde med legater end her hos os. SUFOI er nødt til at basere alt arbejde på ulønnet fritidsindsats – men vi har da lov at håbe . . .

rumfarts - notitser

ved Ole J. Knudsen

Cosmos 954-ulykken

Hvad ledte man efter?

Den 24. januar i år faldt den sovjettiske satellit Cosmos 954 ned over Canada, og dette gav anledning til store overskrifter i aviserne. Årsagen til den megen omtale var, at der var en atomreaktor ombord, så det var lige et emne, som passede i den omfattende atomkraft-debat.

Før man hopper på historierne om flyvende kæmpekraftværker, må man se på kendsgerningerne og se, hvor lidt der er at hoppe på! I en jordbunden reaktor er der mere end 100 tons Uran - i Cosmos 954 var der 45 kg. Elektriciteten bliver også produceret på to vidt forskellige måder. På Jorden foregår det ved, at damp fra reaktoren driver en turbine rundt - i satellitten sker det ved at forbinde den varme klump Uran i reaktoren med det kolde verdensrum ved hjælp af nogle Germanium-Silicium-stænger, såkaldte halvledere, der har den egenskab, at de producerer strøm, hvis de to ender af stængerne har forskellig temperatur.

Cosmos 954 var en havovervågnings-satellit. Normalt bliver disse sendt op i en højere bane, når de ikke skal bruges mere, og de vil så først vende tilbage og brænde op i Jordens atmosfære, når radioaktiviteten er forsvundet (om ca. 1000 år). Denne gang gik der imidlertid noget galt under baneændringen, og satellitten styrtede ind i atmosfæren. Det forreste af en satellit bliver varmet voldsomt op, når den kommer ind i atmosfæren - faktisk vil de fleste stoffer fordampe. Man sætter derfor altid en satellitreaktor i spidsen af satellitten, så den vil fordampe først, hvis rumskibet ved en fejltagelse skulle falde ned. Det var også tilfældet med Cosmos 954 - selv efter lange og grundige undersøgelser af flere hundrede kvadratkilometer omkring nedslagsstedet i Canada, fandt man ingen spor af reaktoren.

Nogle af de stumper, man fandt, var faktisk radioaktive - men stumperne stammede ikke fra reaktoren.

Ingen af stumperne var så radioaktive, at man øjeblikkelig ville falde død om. Den mest aktive stump skulle man faktisk have ligget oven på i over en time, hvis man skulle have modtaget en farlig dosis stråling, og selv om stumper af reaktoren eventuelt havde nået jorden, ville de ikke have været farligere. I et så øde område, som der er tale om, er det højst usandsynligt, at nogen nogen sinde ville have lagt sig oven på den stump!

Alligevel brugte man 10 millioner dollars på at finkæmme området - det synes ikke at være begrundet i faren fra det radioaktive materiale. En mulig grund kan i stedet have været ønsket om at kende mere til russiske satellit-reaktorer, - altså et spionage-spørgsmål. De rædselshistorier, som kom frem i pressen, kan muligvis være udsendt af vestlige efterretningsvæsener dels for at skræmme folk væk fra området (jævnfør »Nærkontakt af Tredje Grad«!!), dels for at give en »troværdig« dækhistorie for hele aktionen - med vanlig militær fantasi kaldtes oprydningen for »Operation Måneskin«!

Nu er eftersøgningen indstillet. Det eneste, som er kommet ud om den er, at der er fundet en del brudstykker fra satellitten, og der kommer sandsynligvis ikke yderligere oplysninger frem.

Der eksisterer en international aftale om, at ophavsnationen, det vil her sige russerne, skal betale for alle skader som påføres andre lande eller personer ved uheld i forbindelse med rumforskningen. Russerne har tilbudt den canadiske regering dels at forestå eftersøgningen (hvilket blev venligt afslået, blandt andet fordi amerikanerne på det tidspunkt allerede var i gang med at lede!), og dels at betale for skaderne, mod at de fundne brudstykker blev udleveret. En udlevering sker næppe, og i givet fald først når amerikanerne har vredet alt hvad der måtte være af oplysninger ud af stumperne; og hvad angår betalingen, kan man næppe forvente, at russerne betaler for den noget overdimensionerede eftersøgning, som blev foretaget af et, i princippet, helt uvedkommende land.

Jørgen F. Bak.

NYT OM SPACELAB

Rumlaboratoriet Spacelab, som skal anvendes ombord på den amerikanske rumfærge i 80'erne, bygges af den europæiske rumfartsorganisation ESA, som Danmark er medlem af. Aftalen med NASA er, at Spacelab leveres kvit og frit til NASA som en del af rumfærgeprojektet. Til gengæld får ESA-landene gratis opsendelse af laboratoriet, og europæiske videnskabsmænd og teknikere kommer med ud i rummet for at udføre og overvåge deres egne forsøg.

Det første Spacelab er under bygning, og det skal efter planen afleveres i september 1979.

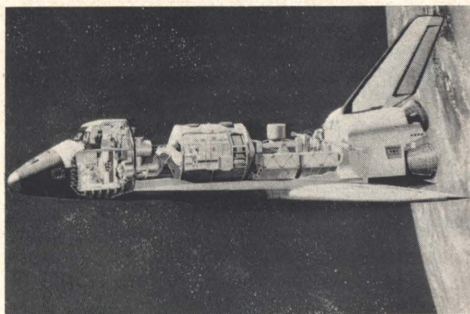
Det var oprindeligt planen, at den første Spacelab-opsendelse skulle være i juni 1980, men på grund af et ønske fra NASA er opsendelsen blevet udskudt til den 11. rumfærgeopsendelse i december 1980. NASA vil gerne have opsendt et par komminikations-satellitter først, idet disse skal virke som relæstationer for radioforbindelsen mellem rumfærger og NASA's Goddard Space Flight Center i USA.

Allerede nu er det bestemt, hvilke eksperimenter, der skal udføres på den første Spacelab-tur. I alt er der 77, hvoraf 61 er europæiske, 15 er amerikanske og 1 er japansk. Danmarks tekniske Højskole får et eksperiment om bord, som den første danske organisation. Det drejer sig om et vækstforsøg med organiske krystaller. Dog har det nok lange udsigter med den første danske astronaut. Der var en dansker, Olaf Corydon Petersen, blandt de ni ansøgere, som bestod alle ESA's prøver, men han kom ikke blandt de tre, som er udvalgt til den første serie missioner med Spacelab. Senere er der dog god mulighed for, at han kommer med.

NASA og ESA forhandler i øjeblikket om bygning af et ekstra Spacelab. Denne gang er der imidlertid tale om en direkte handel: Spacelab II skal sælges til NASA, og man har tilbudt ESA betaling i form af lavere priser på opsendte eksperimenter. Man vil nødigt betale med kontanter af hensyn til de problemer, det vil skabe omkring de to organisationers bevillinger fra de respektive regeringer. Prisen for et Spacelab bliver omkring 605 mill. 1977-dollars (ca. 3,5 mia. kr.), hvis nogen skulle have lyst til at gøre en hurtig handel!

Kilder: ESA Bulletin no. 9.
Flight International 18/3 78.

Ole J. Knudsen, 04-78

Tegningen viser et eksempel på arbejdet under en typisk Rumfærge/Spacelab flyvning. En videnskabsmand arbejder i Spacelabs trykkammer-afdeling, og flere videnskabsmænd og astronauter arbejder på øvre og nedre dæk i Rumfærgens kabine - alle i almindeligt arbejdstøj. På en af Spacelab-pallerne bag trykkammeret arbejder et besætningsmedlem i rumdragt.

Kilde: ESA.

Passagerer til SPACELAB I

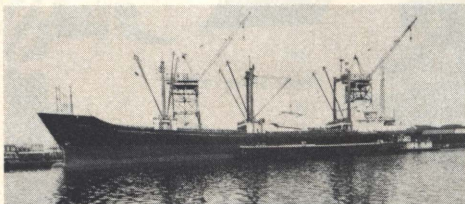
Alle fem Spacelab I eksperimentatorer er nu udvalgt. Det blev Ulf Merbold, Claude Nicollier og Wubbo Ockels fra Europa (se billedet i UN 78/4) og de to amerikanere Michael L. Lampton (37) fra Berkeley og Byron K. Lichtenberg (30) fra Massachusetts Institute of Technology. En europæer og en amerikaner kommer med i Rumfærgen, de tre andre skal assistere dem fra Jorden, i Houston i Texas. Hvem, som skal med, bliver først afgjort få måneder før opsendelsen. Eksperimentatorerne (payload specialists på amerikansk) skal udføre de aktuelle forsøg om bord i Rumfærgen/-Spacelab. Der bliver således mulighed for, at videnskabsfolk kan udføre deres egne forsøg i rummet. Til at overvåge og koordinere forsøgene udnævner NASA og ESA i fællesskab en mission specialist, som skal være orienteret om alle forsøg om bord, og som skal sørge for, at tidsplaner overholdes og at samordningen imellem Rumfærgen, Spacelab og Jorden glider. Rumfærgen skal så flyves og overvåges af to amerikanere, som er astronauter i den gammeldags forstand.

OJK

ARIANE

ESAs store løfteraket ARIANE, som har »premiere« i midten af juni 1979, har nu overstået første del af sin lange rejse, nemlig rejsen fra samlehallen i Frankrig med skib til Cayenne i Fransk Guiana. Raketten blev transporteret i adskilt stand - samlet er den 47 m høj - og pakket i tre tryktætte kasser, og efter ankomsten til Cayenne den 6. juli blev rakettrinene kørt til Guiana Space Center ved Kourou, hvorfra alle ARIANE-opsendelserne skal foregå. Herefter skal raketten underkastes forskellige prøver, som skal klarlægge, om brændstofpåfyldningen og affyringsrampe, servicetårn osv. virker, som det er projekteret til. Indtil nu er der taget sikker beslutning om bygning af 9 ARIANE-raketter. Heraf er 4 til afprøvninger af raketten (og for ikke at spilde plads sender man en eller to satellitter med op ved hver prøveflyvning undtagen den første). De sidste 5 er til forskellige satellitopsendelser frem til februar 1984. Derudover regner man i ESA med at kunne afsætte 7 raketter mere indenfor samme tidsramme, men disse forhandles der endnu om.

Kilde: ESA Newsletter

Her ses fragtskibet Carbet under indladningen af den første ARIANE raket i havnen i Le Havre. Rakettrinet i kranen hentes fra den flodpram, som ligger uden på fragtskibet, og som har transporteret rakettrinet fra samlehallerne i Les Mureaux.

Ny rumfartsbog

Helle og Henrik Stub, kendt bl. a. fra radioens Rumfartsredaktion, har lagt sidste hænder på en ny rumfartsbog, som efter planerne udkommer i oktober eller november i år på forlaget Rhodos. Titlen bliver »Rummet - vor nye grænse«, og bogen ser på rumforskningen fra en helt ny synsvinkel. 70-ernes rumfart drejer sig ikke om prestige, som 60-ernes gjorde det. Nu er det det økonomiske raketkapløb, som dominerer - rummet skal kunne betale sig! En forsmag på bogen kan man få i tidsskriftet Naturens Verden, som i de sidste tre numre har bragt rumfartsartikler af Stub'erne. Bogen anmeldes i UFO-NYT nr. 6, 1978.

OJK

Io har »atmosfære«

Den inderste af Jupiters store satellitter Io interesserer videnskabsfolk specielt meget. Io er det lyseste objekt i hele solsystemet (den har højest albedo eller reflektionsforhold), den styrer udbrud af radiostråling i 10 meterbåndet fra Jupiter, og for nylig har man opdaget, at den har en udbredt sky af natrium omkring sig. Natriumskyen stammer fra Ios overflade, hvor natrium er et fast metal, og metallet er så fordampet ved en eller anden vekselvirkning imellem Ios overflade og Jupiters magnetosfære.

Sky & Telescope/science

Håb endnu?

Nye fund i sydpolarlandet kan måske forklare, hvorfor de to amerikanske marslaboratorier Viking I og II ikke opdagede liv på Mars. Amerikanske forskere har fundet flere typer levende organismer; bakterier, alger og svampe, som lever i lyse, gennemskinnelige klipper i Antarktis. Sollyset kan trænge flere millimeter ind i klippen, og her sidder organismerne så og trives udmærket. Vikingsonderne var bygget til at undersøge marsjorden, men hvis marsorganismerne findes i klipperne, er det ikke så sært, at man ikke fandt dem. Vikingsonderne kunne ikke flække klipper for at analysere det indre.

Spaceflight 5/78

Varm luftlinie

Den berømte »varme linie« imellem Washington og Moskva har været afbrudt flere gange på grund af kabelbrud og lignende, men nu skulle risikoen for brud på linien være mindsket, idet man nu anvender kommunikationssatellitter, en amerikansk Intelsat og en russisk Molniya. Begge linier virker samtidig, således at man har en reserve, hvis den ene satellit skulle bryde sammen.

Sfl. 5/78

SPACELAB UDBYGGES: ESA, den europæiske rumfartsorganisation arbejder på at gøre Spacelab fritflyvende en gang i 1986, således at rumlaboratoriet kan opsendes med en Rumfærge og efterlades i kredsløb med udstyr og besætning. Spacelab er designet til 7 dages flyvning for den første version, men man venter at den udbyggede version kan blive i rummet i 40-60 dage, hvorefter laboratoriet kan hentes ned igen af en rumfærge, eller besætningen kan udskiftes. Den første version henter energi fra Rumfærgens elforsyning (batterier), men i fremtidige versioner skal Spacelab enten udstyres med solcelle-»vinger«, eller også skal laboratoriet kunne kobles til et omkredsende »kraftværk«, som har fast ophold i rummet.

AW & ST 19780327.

JAPANSKE RUMPLANER: Japans Rumforskningskommission har foreslået et rumfartsbudget på 84 milliarder kroner for de næste 15 år. Blandt de mange foreslåede projekter er indeholdt opsendelser af ubemandede sonder til Månen, Mars og Venus med japansk byggede løfteraketter, og opsendelse af japanske astronauter med den amerikanske Rumfærge, i samarbejde med NASA. Alt i alt foreslås mere end 80 rumskibe og satellitter opsendt inden 1992.

AW & ST 19780327.

Flere planeter?

Den nye miniplanet Chiron (se UFO-NYT 1/78) kan måske være en hjælp til at finde eventuelle uopdagede store planeter på den anden side af Pluto. Ved at studere Chrions bane nøje igennem en årrække kan man finde ud af, om de påvirkninger af Uranus og Neptuns baner, som man kan observere, virkelig stammer fra Pluto, eller om de stammer fra planeter endnu længere ude. Chiron kan bruges til dette, fordi den er lille og let at påvirke i sin bane, og samtidig er den ret nem at fotografere, og dermed stedbestemme, nu hvor man har fundet den.

Sfl. 8/78

SOVJETTISKE MÅNEMISSIONER: Ifølge sovjettiske videnskabsmænd er der planer om at genoptage udforskningen af Månen tidligt i 80'erne med ubemandede sonder.

Der tales om en polær månesatellit som skal kortlægge hele måneoverfladen i detaljer, i 1983, og en automatisk månelander, som skal returnere med mere end tre gange de ca. 150 gram månemateriale, som russerne til dato har hentet ned. Man stiler efter også at kunne hente måneprøver fra bagsiden af Månen.

Det ser derimod ikke ud til at der kommer flere af de kørende »suppegryder«, Lunokhod månebiler - på trods af stor succes med Luna 17 og 21 bilerne, har udbyttet ikke været så stort, så man vil ofre nye opsendelser.

AW & ST 19780508.

Anvendelsen af lækre damer til at reklamere for biler eller andre produkter er efterhånden blevet upopulær, men her er alligevel et af slagsen. På Johnson Spaceflight Center i Houston startede 1. juli 35 nye astronauter på uddannelsen, og heriblandt var 6 kvinder. Den ene af dem ser vi her, Dr. Judith A. Resnik. Den meget klædelige creation, hun har på, er den nye rumfærgedragt. Under- og overdel fås i tre størrelser, så man selv kan kombinere. Det tilrådes ikke at have højt opsatte frisurer, hvis man ønsker at have »guldfiskekummen« over hovedet.

Sfl. 5/78

SEASAT A

NASA opsendte sidst i juni en ny type havovervågningssatellit, Seasat, som ved hjælp af avanceret mikrobølge- og radarudstyr er i stand til at måle vindstyrke, vindretning, temperaturer, bølgehøjder, strømme, isforhold, storme, flodbølger og tidevand. Alt sammen kan foregå døgnet rundt og i al slags vejr. Seasat A er en forsøgsopsendelse, som skal vise, om målingerne af de ovennævnte forhold kan gøres så nøjagtigt, som man regner med. For eksempel kan man måle bølgehøjder med stor nøjagtighed - med en usikkerhed på mindre end 20 cm (fra 800 kilometers højde!). Senere vil man oprette et helt net af Seasats, som skal overvåge havene, og man vil let kunne forestille sig, hvilken enorm betydning ovennævnte oplysninger vil have for sejlads, fiskeri, forureningsbekæmpelse, olieeftersøgning og vejrforudsigelser, blot for at nævne nogle eksempler.

NASA News

GEOS 2 på plads

ESAs Geos 2 satellit er nu på plads i sin synkronbane imellem 0° og 35° østlig længde, hvor den skal udføre studier af Jordens magnetosfære. GEOS 2 blev opsendt den 14. juli fra Cape Canaveral, og det er det Europæiske Rum Agentur, ESAs elvte satellit.

ESA Newsletter

En måne til PLUTO

Astronomer fra U S Naval Observatory i Arizona meddeler, at de har opdaget en måne i kredsløb omkring planeten Pluto, solsystemets indtil nu yderste opdagede planet. Månen kredser i en bane 19.300 km over planeten, og den er cirka 800 km i diameter. Den nye måne har fået navnet Charon, efter den færgemand, som efter græsk mytologi bringer de dødes sjæle over floden Styx, til dødsguden Plutos rige. I forbindelse med denne opdagelse har man fundet ud af, at Pluto er langt mindre og lettere end hidtil antaget, og dette sammenholdt med afvigelser i nogle af de andre planeters baner antyder, at der findes et uopdaget tungt himmellegeme i solsystemet, enten en ny planet, eller en udbrændt stjerne, tvilling til Solen, som det også har været foreslået.

Kilde: TIME 19780724

STJERNEREJSER

Nej, det er ikke en reklame for billige Mallorcarejser. Det drejer sig om rigtige stjernerejser, endnu ikke bemandede, og endnu ikke længere end til tegnebordet, men alligevel. Det er British Interplanetary Society, som igen er på spil. Man har i flere år haft en gruppe rumfartseksperter siddende, med den opgave at planlægge en rejse til en af de nærmeste stjerner. Man nåede frem til, at Barnards stjerne var et passende rejsemål, blandt andet fordi stjernen helt sikkert har en planet. Turen er projekteret som en enkeltbillet og med en varighed på godt 40 år. Fremdriftsmetoden er nok ikke så kendt endnu, men den har store muligheder for at blive populær: Tag hele Jordens arsenal af brintbomber med, lad dem eksplodere en for en, et par stykker i sekundet bag en (ret kraftig!) skærm i agterenden af rumskibet, så kommer man i løbet af ret kort tid op på ganske betragtelige hastigheder; og bemærk venligst at der ligger sunde ingeniørmæssige beregninger til grund for projektet, også for fremdriftsmetoden.

Smiler De alligevel? Så prøv at gætte på, hvor man finder et projekt til en månerejse, som til forveksling ligner Apolloprojektet, beskrevet i 1930rne i stor detalje? - I BISs arkiver selvfølgelig!

OJK

SIDSTE: FØRSTE RUMFÆRGE UDSAT

Det forlyder nu, at den første rumfærgeopsendelse er udskudt fra juni 1979 til »tidligst september 1979«. Eventuelt bliver Rumfærgen først opsendt endnu senere; chancen for en september-opsendelse er ca. 50%. Årsagerne til udsættelsen er først og fremmest nedskæringer i NASA budgettet. Desuden er der opstået nye vanskeligheder med Rumfærgens hovedmotorer. NASA skal også bruge penge på at færdiggøre den fjernstyrede raketmotor, som man skal bruge blandt andet til at stabilisere Skylabs bane. Dette er pludselig blevet endnu mere presserende, efter at Skylabs styresystem fejlede midt i juli, så rumstationen nu igen er i stor fare for at styrte ned på jorden et tilfældigt sted.

AW&ST 19780731

GRENADA's UFO-INITIATIV I FN, SET INDEFRA

af Leonard H. Stringfield

FNs hovedkvarter i New York med det 39-etagers sekretariat til højre, Generalforsamlingen i midten og Biblioteket i forgrunden. I de to bygninger bagest har bl. a. UNICEF til huse.

Leonard Stringfield var direktør for CRIFO (Civilian Research, Interplanetary Flying Objects) fra 1953 til 1957, og var PR-mand for NICAP fra 1957–1970. Han står i stadig kontakt med den øverste ledelse i de største UFO-forskningsgrupper i USA, og han har på det seneste skrevet bogen »Situation Red. The UFO Siege« (Doubleday, 1977).

Den 14. november 1977 meddelte FN-ambassadøren for Grenada, Dr. Wellington Friday, at jeg var blevet valgt som hans rådgiver ved FN, hvor han på Grenadas vegne skulle foreslå oprettelsen af en FN-kommission til undersøgelse af UFO-fænomener.

Når jeg nu ser tilbage på mit femdages ophold sammen med Grenada's

premierminister, Sir Eric Gairy, og hans delegation i New York, hvor jeg blev vidne til deres ret dramatiske udfoldelser i FN, vil jeg straks sige, at jeg helt sikkert fik udbytte af det. Jeg fik virkelig et godt indblik i de indre diplomatiske manøvrer, især på et så følelsesladet emne som UFOer.

Manden bag Grenada's UFO-initiativ var premierminister Sir Eric Gairy. Han indrømmede åbent, at han havde oplevet at se et UFO, og han havde kendskab til andre UFO-nærobservationer på sin ø. Han henstillede til FNs 32. generalforsamling, den 7. oktober 1977, at UFO-spørgsmålet måtte blive optaget på dagsordenen til seriøs behandling, og at der måtte blive taget skridt til, at etablere en kommission »... for koordinering og udbredelse af efterforskningsresultater.«

Det var før Gairy's tale i oktober, at jeg for første gang blev involveret som rådgiver. Efter et møde den 16. september 1977 i New York, hvor jeg mødte Grenada's ambassadør i USA, Franklin Dolland i hans gesandtskabskontor, blev jeg introduceret for Dr. Friday. Under et senere privat møde på mit hotel spurgte Friday mig, om jeg ville udforme en skrivelse for ham vedrørende målene for en seriøs UFO-forskning. Jeg gav ham omgående svar i form af et fire siders resumé, som jeg senere erfarede var blevet anvendt som hovedtema i premierministerens tale.

Kort efter min ankomst til New York kom jeg i aktion. Dr. Friday gav mig en råskitse til sin tale til gennemsyn og redigering. Efter at have arbejdet til langt ud på natten og fra tidligt mandag morgen, havde jeg næsten færdigredigeret den 45 sider lange tekst. Noget blev slettet, noget blev tilføjet, og faglige udtryk rettet eller omformet til bedre talesprog. Friday havde imidlertid gjort et godt stykke hjemmearbejde.

Han havde søgt i FNs arkiver og gravet gamle data frem fra 1960erne, hvor den afdøde generalsekretær U Thant havde udtalt sin interesse for det verdensomspændende UFO-problem. Han havde også fremdraget mange dokumenter, der viste, at fhv. major Colman VonKeviczky fra ICUFON i 1966 havde lagt pres på FN for at få dem til at gøre noget ved UFO-spørgsmålet.

Den 28. november, den dag da Dr. Friday skulle holde sin tale klokken 15 i generalforsamlingen, ringede hans telefon uafbrudt hele morgenen. En af samtalerne skilte sig ud fra de øvrige. Den fandt sted, netop mens ambassadør Dolland og jeg i hast foretog enkelte rettelser i manuskriptet i sidste minut. Det skulle afleveres til hans gesandtskabskontor til renskrivning. Opringningen kom fra en kaptajn John Feigle fra U. S. Coast Guard. Han var medlem af USA's delegation. Han startede med høfligt at tilbyde USA's støtte til Grenada's standpunkt, skønt Dr. Friday's tale endnu var ukendt for ham. Derpå forhørte Feigle sig om Grenada's formål med talen, men dette affødte kun et henholdende svar fra Dr. Friday. Feigle fastslog derefter, at USA's stillingtagen var baseret på Condon-rapporten. Friday udtalte med nogen ærgrelse, at han godt kendte Condon-rapporten, men at han var blevet gjort bekendt med, at nye UFO-data, som gjorde Condon-rapporten værdiløs, var kommet til efter at rapporten var blevet offentliggjort i 1969. Han lovede så at ringe tilbage senere. I de næste minutter diskuterede og formulerede Friday og jeg Grenada's fremgangsmåde. Vi havde håbet på USA's bistand, men håbet var svindende. Vor beslutning var herefter: »Stå fast!«.

Dr. Friday's timelange tale, som fulgte efter premierministerens åbningsberetning, var efter min mening historisk. Jeg sad sammen med Grenada's stab, og jeg lagde mærke til reaktionen hos delegerede fra bestemte lande, som jeg på forhånd viste ville blive nævnt som UFO-interesserede. Det skal nævnes, at kun den delegerede fra Kina rejste sig under talen, og han slentrede med et uransageligt smil ud fra mødet.

Som ventet bad USA om ordet for at komme med en tilbagevisning, men enhver mulighed for debat blev afskåret, da den delegerede fra Nepal bad om udsættelse for at kunne få tid til

at gennemgå Friday's tekst.

Næste møde var berammet til onsdag den 30. november. Meget skuffende fik jeg ingen lejlighed til at åbne min dokumentmappe, hvori jeg havde yderligere UFO-data som støtte for dr. Friday ved en eventuel debat.

De næste 2 dage, den 29. og 30. november var afsat til intenst arbejde med den skitserede resolution, som var beregnet på at blive præsenteret for generalforsamlingen kl. 15 den 30. november. Den amerikanske delegation var aktiv begge dage. Der indløb samtaler fra delegationsmedlemmerne Feigle og John Krindler. Efter at have talt med Det Hvide Hus sagde de, at de kunne »sympatisere« med Grenada's bestræbelser, men kunne ikke støtte det eksisterende resolutionsudkast. Adskillige punkter var for krævende, for eksempel de kursiverede linier i det følgende: »(1) Anmoder generalsekretæren om at overveje omfanget og de forskellige aspekter i dette emne, og at lade den 33. generalforsamling påbegynde et studium af UFO-problemet, som skulle indbefatte . . . (b) *resultater af studier og andet skriftligt materiale samt andre data på dette felt, som måtte blive fremskaffet fra arkiver hos de repræsenterede regeringer,* indenfor komiteen for fredelig udnyttelse af verdensrummet«.

Onsdag, den 30. november traf USA's delegerede Feigle og Krindler aftale med Gairy om at få en diskussion af resolutionsudkastet. Efter protokolbestemmelserne blev mødet afholdt for lukkede døre. Faktisk var årsagen til det lukkede møde en manøvre fra den britiske FN-delegation. Da briterne mødte den amerikanske delegation, havde de forsikret den om, at etablering af en UFO-kommission i FN som foreslået af Grenada var uigennemførligt på grund af omkostningerne og af tidsmangel. Amerikanerne bifaldt dette og gentog, at betingelserne i resolutionsudkastet var for fordringsfulde. Så blev resolutionen endnu engang omarbejdet til en mere moderat form. Dog blev de vigtigste punkter bibeholdt.

Det sidste jeg hørte, inden jeg den 1. december forlod New York, var, at USA nu havde en »velvillig« indstilling til den skitserede resolution, sandsynligvis vel vidende, at hvis der blev yderligere tid for diplomatiske manøvrer, kunne man håbe på, at dokumentets ordlyd efterhånden fik den af USA ønskede form.

Den 7. december blev resolutionsudkastet (med nogle få ændringer) lagt på hylden til næste års generalforsamling, der er berammet til september 1978. Dette vil give delegaterne fra medlemsstaterne mulighed for at konsultere deres hjemlandes regeringer med hensyn til deres respektive situation i relation til UFOerne.

USA klarede skærene i FN uden at komme i forlegenhed. Måske håbede USA på, at premierminister Gairy's syn på UFO-problemet ville ændres, inden en afgørende afstemning kunne foretages i september 1978. Ihvertfald har præsident Carter under en diplomatisk sammenkomst i september 1977 foræret ham et eksemplar af Condon-rapporten.

International Ufo Reporter
Februar 1978
v/ E. Bøtter-Jensen

SUFOI håber på snart at kunne bringe mere om »FN og UFOer«, selv om vi nok ikke skal spænde forventningerne om resultaterne af september-samlingen for højt. *red.*

MARGARET MEAD MED I CUFOS

Den verdensberømte antropolog, Dr. Margaret Mead, har tilsluttet sig den gruppe af videnskabelige eksperter, der er tilknyttet astronomen, dr. J. Allen Hynek's »Center for UFO Studies« i USA.

Dr. Margaret Mead er tidligere direktør for »The American Museum of Natural History« og ekstern professor ved Columbia universitetet.

International UFO Reporter,
vol. 2, no. 11, nov. 1977
v/ Kim Møller Hansen

Danske fjernseere havde i et program tidligere på året lejlighed til at stifte bekendtskab med denne fængslende forsker. *red.*

UFO foto-graferet i Mexico

af Wendelle C. Stevens

Foto nr. 1.

Den 3. november 1973, (samtidig med afslutningen af den store UFO-observationsbølge i USA) forlod mr. og mrs. Jimenez (et pseudonym, da vidnerne ikke ønsker at blive kendt), deres søn og drengens barnepige byen Cocoyoc i staten Morelos i Mexico, hvor de havde været på et ferieophold. På grund af den stærke trafik besluttede Jimenez-familien at begive sig på vej hjem til Mexico City lige efter middag, for at undgå »myldretiden«. - Omkring kl. 4,45 om eftermiddagen så fru Jimenez, hvad hun først troede var en helikopter, der nærmede sig dem. Da den kom nærmere, blev hun klar over, at det ikke var en helikopter, og gjorde sin mand og barnepigen opmærksom på den. - Mr. Jimenez standsede bilen, og de steg alle ud for at betragte objektet, som nu var standset op midt i luften, som om den eller nogen i den var blevet opmærksom på bilen. Jimenez råbte til sin kone: »Hvor er kameraet?«, og hun fortalte ham, at det lå på bagsædet i bilen.

- Mr. Jimenez snuppede kameraet og tog foto nr. 1 med 50 mm objektiv, og blænderen på f/4 eller 2,8 (han er ikke sikker på det sidste). På det tidspunkt begyndte objektet at bevæge sig bort, og Jimenez skiftede til et 135 mm objektiv og tog yderligere 2 eksponeringer med blænden på f/3.5 eller 5.6 (heller ikke her var han sikker på indstillingen). Lukkerhastigheden var 1/250 sek., og han benyttede en Kodacolor X film på 80 ASA (20 Din). Kameraet er typen Minolta SRT 101.

Objektet var pæreformet, og under flyvningen var den tykkeste del vendt i bevægelsesretningen. Det var skinnende, så ud til at være metallisk og havde 5 følehornslignende vedhæng, der var rettet bagud. Jimenez lagde mærke til, at disse vedhæng pegede mod det sted, hvorfra objektet kom.

Da Jimenez havde taget sit tredje foto, rettede objektet (som nu var for nedadgående) sine »følehorn« nedad og landede, idet det anvendte »følehornene« som landingsstel. Jimenez lagde mærke til 2 børn på en bro bagved dem. De betragtede øjensynlig også objektet, og et af børnene løb henimod det. På dette tidspunkt var alle vore vidner meget forskrækkede og foruroligede, og efter få sekunders yderligere iagttagelse steg de ind i deres bil, hvorefter Jimenez kørte af sted i fuld fart.

- Det er uheldigt, at mr. Jimenez ikke fotograferede objektet på jorden, da det ville have givet os langt flere oplysninger, end vi nu har. Vi håber at kunne lokalisere det nøjagtige sted, hvor begivenheden fandt sted, da det vil være en stor hjælp ved en mulig bestemmelse af objektets størrelse.

Dagen efter begivenheden færdigtog mr. Jimenez sin film, ved at tage fotos af motiver ved sin bolig, og sendte så filmen til fremkaldning. - Den dag da billederne var færdige gik familien Jimenez sammen med nogle venner hen for at hente dem. Jimenez' kammerater var af den mening, at enten ville

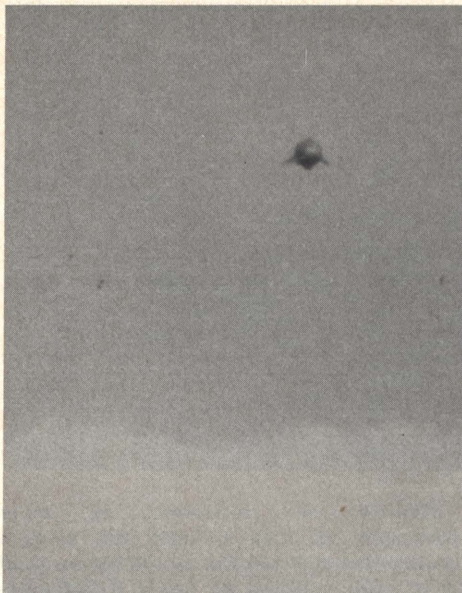

Foto nr. 2.

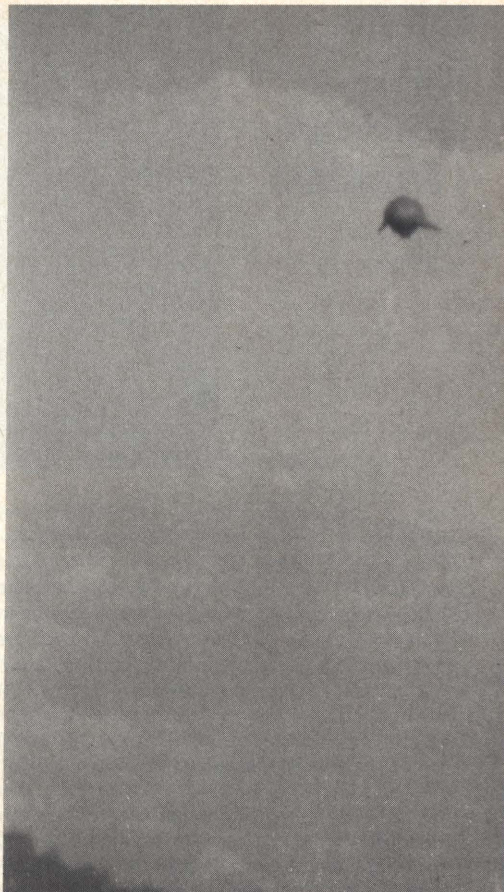

Foto nr. 3.

Udsnitsforstørrelse af foto nr. 3.

der ikke være noget at se på filmen, eller også mente de, at Jimenez havde fotograferet en meteorologisk ballon. Alle blev forbavset, da de så, hvor tydelige billederne var. Da de ankom til Jimenez' bolig, lagde han filmen i en skuffe i et skab og glemte dem derefter.

I begyndelsen af 1977 hørte APRO områdeforskeren, Fernando Tellez, igennem en af sine venner om begivenheden og fotografierne og startede en undersøgelse. Han fik fat i negativerne, der blev undersøgt af mr. Robert Padilla, som er direktør for Kodak's »Special Services« i Mexico. Sidstnævnte udtalte, at han anså billederne som ægte af følgende grunde:

1) Kameraets lukker er ude af justering, og forårsager en svag skygge på negativerne, der fremtræder på alle fotografierne. Dette viser, at alle billederne blev eksponeret i rækkefølge.

2) På foto nr. 2 og 3 fremtræder en sky, der kan tjene som referencepunkt til bestemmelse af objektets nedstigningsvinkel.

3) Filmens emulsion (belægning) er den samme på hele rullen, og numrene på de enkelte negativer fremtræder i rækkefølge.

Udsnitsforstørrelse af foto nr. 2.

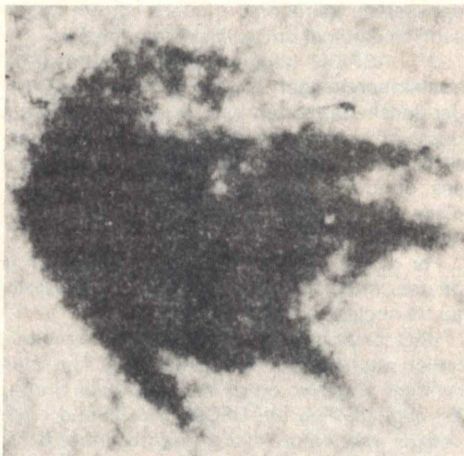
4) Negativ nr. 14 har en tynd boble der antyder en beskadigelse, men den er forårsaget af filmens alder og slid, og har ingen indflydelse på afgørelsen om filmens ægthed.

5) Filmen viste, at Jimenez havde taget adskillige optagelser af sin familie i en swimming-pool, derefter 3 optagelser der viser et mærkeligt flyvende objekt, og efter dette flere optagelser fra Jimenez' hjem. Hvis jeg ønskede at forfalske fotos, så ville jeg anvende flere ruller film og så kun offentliggøre de bedste billeder.

6) Grunden til, at foto nr. 2 og nr. 3 af UFOet er lysere end nr. 1 er den kendsgerning, at da mr. Jimenez skiftede fra 50 m/m objektivet til 135 m/m objektivet, måtte han åbne mere på kameraets blænde, så filmen kunne få mere lys; men han åbnede den 1 trin mere end nødvendigt. Dette er en fejl fotoamatører hyppigt begår. Dette forklarer, at foto nr. 2 og 3 fremtræder mere klart end nr. 1.

Mr. Tellez udbad sig et brev eller et certifikat angående negativernes ægthed, men på grund af reglerne inden for firmaet var mr. Padilla ikke i stand til at imødekomme dette ønske. Al-

Udsnitsforstørrelse af foto nr. 1.

ligevel, sagde han, at APRO gerne måtte publicere hans konklusioner, og at han gerne ville diskutere fotografierne yderligere senere hen. En igangværende undersøgelse er indledt, og vi håber at kunne finde frem til de 2 børn, som Jimenez antog også måtte have observeret UFOet.

I mellemtiden kunne vi godt tænke os at høre, om nogen blandt vore medlemmer kunne oplyse os om eventuelle beretninger i tidsskrifter eller andetsteds, hvor det observerede kan sammenlignes med det objekt, Jimenez fotograferede. Så vidt vi ved, er dette det tydeligste sæt billeder af et UFO, der viser et veldefineret objekt, men også et af de mærkeligste, som vi nogen sinde er truffet på.

Fotos-kredit: Wendelle C. Stevens
The APRO Bulletin, maj 1977
v/E. Bøtter-Jensen

Frit UFO Studium & UFO-Aspekt

For at fremme oplysningen om UFO-sagen i Danmark bringer UFO-NYT hermed en oplysning om ovenstående forening, som har fået lov til at skrive om sig selv og sine aktiviteter.

FRIT UFO STUDIUM eller forkortet FUFOS blev stiftet i 1968 og har i år 10 års jubilæum. Foreningens formål er udelukkende at oplyse om UFO-sagen, de psykiske aspekter samt åndsvidenskaben.

Dette gør foreningen på forskellig måde, først og fremmest ved udgivelsen af UFO-ASPEKT, som udkommer hveranden måned i 32 sider illustreret bogtryk til vore ca. 3000 medlemmer over hele landet. Medlemskab koster kr. 45,- for året 1979.

UFO-ASPEKT indeholder nyheder om UFO-rapporter, UFO-kontaktberetninger, nyt fra videnskaben, astronomi, rumfart, nyt om bøger samt småartikler om psykiske fænomener.

UFO-ASPEKT lægger særlig vægt på UFO-kontaktberetninger, selvom vi naturligvis bringer danske rapporter. Vi forsøger også at fremdrage artikler, som tangerer psykiske aspekter, da vi ikke mener at sådanne aspekter kan afvises, og at mange hændelser hører til nogle af disse kategorier. Bladet bringer nyheder fra hele verden.

For at give UFO-NYT's læsere et indtryk af bladets indhold skal her kort nævnes overskrifter fra nogle af de sidste blade:

UFO-landingen på Gran Canaria, kommunikation med et UFO, UFO-detektorer, Tur-retur rummet, Kuglelyn og UFOer, UFO over Norge, FN skal stemme om UFOer, Fire mænd i grå dragter, Kæmpeøre mod verdensrummet, Spor efter humanoider, USA skjuler 12 lig fra rummet?

På de sidste sider i bladet bringer vi altid artikler og oplysning om de psykiske aspekter i mennesket, som kunne være løsningen på mange af de komplicerede UFO-rapporter. Artikler som f. eks.:

Hvad er tilfældigt?, Tvillinger født som reinkarnerede søstre?, Psykisk begavelse forbløffer videnskaben, professor underviser i ESP ved FN, Hvordan ser de clairvoyante?, psykiske evner demonstreres.

Ligeledes bringer vi mange artikler om mystiske hændelser rundt omkring i verden f. eks.:

Bermuda-trekanten, Skibbruden vender tilbage, Politichef anerkender forudviden, Kæmpepyramide fundet under Bermuda-trekanten, Stemmen fra rummet, Stum satellit taler, Mysteriet om de pulserende æg, Øjet i krystallen, Ind i ukendt land?

Således er de 3 væsentligste dele af bladet nu beskrevet, hvor vi dog gør opmærksom på, at hovedvægten hviler på UFO-sagen.

I forbindelse med at udbrede kendskabet til UFO-sagen har der i 1978 været afholdt foredrag i København og i 15 provinsbyer. Foredragene har gennemgået hele sagen i lysbilleder.

Hertil kommer, at foreningen afholder medlemsmøder over hele landet. F. eks. afholder vi hver 14. dag møde i København og i 8 provinsbyer jævnlige møder.

Disse møder har emner som f. eks.:

UFO-sagen i Danmark, George Adamski, Kan planter fornemme?, Tankeoverføring, Bermuda-trekanten, UFOer over Danmark.

Som man vil kunne forstå af denne opstilling er foreningens aspekter mangeartede og med udgangspunkt i sagen omkring UFOerne bliver mange andre spændende emner draget med ind i debatten.

Foreningen bestræber sig på at være alsidig og har i større grad end tidligere bestræbt sig på at være med til indsamlingen af UFO-rapporter gennem lokalfolk over hele landet.

Alle rapporter ender efter endt behandling i SUFOI, som vi samarbejder glimrende med på dette område.

Skulle du være interesseret i at læse UFO-ASPEKT og eventuelt deltage i møder m. v. er du velkommen til at rekvirere et gratis prøvenummer af vort blad UFO-ASPEKT fra nedenstående adresse ganske uden forbindende. Ring eller skriv:

FUFOS PR-afdeling
v/ John La Fontaine
Vejlegården 20, 3.
2635 Ishøj
(02) 73 68 32

UFO-NYT med »hulter-til-bulter« sider?

Hvis De skulle være en af de få uheldige, der har modtaget et fejl-eksemplar af UFO-NYT, skal De ikke i stilhed gå og ærgre Dem, men blot returnere det uheldige eksemplar og De vil omg. få det byttet.

Send »bytteren« til:

Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17,
5700 Svendborg.

Udsalg for liebhavere!

Ældre - ukomplet - årgang af UFO-NYT til salg **for sidste gang!** Det drejer sig om årg. 1971 nr. 1, 3, 4, 5 og 6 til

40,- kr.

Bestilling foretages ved at indsende beløbet til postgiro: 9 11 77 25
Skandinavisk UFO Information
SUFOI - Postbox 6
2820 Gentofte

SUFOIS EDB/TEKNISKE FOND

VIL DU HJÆLPE OS MED AT NÅ VORES 20.000 KR. MÅL?

Det kan i dag forudses, at SUFOI i fremtiden vil få brug for betydelige beløb for at kunne fortsætte vores påbegyndte tekniske undersøgelser af UFO-fænomenet.

Midlerne skal bruges til indkøb af teknisk udstyr, bl. a. for fortsat at kunne sikre en elektronisk databehandling af SUFOIs mange UFO-rapporter.

Det er jo ved bedre teknisk underbyggede UFO-rapporter og elektronisk databehandling af disse rapporter, at en større forståelse af UFO-fænomenets struktur kan opnås.

Vil du hjælpe til med løsningen af UFO-fænomenet?

Beløb kan indbetales på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/teknisk fond«.

Alle, der indbetaler mindst 15,- kr. til EDB/teknisk fond, vil automatisk modtage et flersidet duplikat om SUFOIs projekt UFODATA.

Bemærk dette duplikat kan **ikke** købes, men kan kun erhverves på ovennævnte måde!!

TOTAL (PR. 1.10.78):
Kr. 800,-

UFO styrtet ned på Madagascar?

UFO - En uidentificeret flyvende genstand, en såkaldt UFO, er styrtet ned og eksploderet på en markedsplads i Fort Dauphin på Madagascar, oplyser indenrigsministeriet. Madagascars radio har oplyst, at den cigarformede genstand oplyste hele byen, før den faldt til jorden. Lokale indbyggere strømmede ud fra deres huse for at slukke flammerne. Ingen mennesker kom noget til. Radioen oplyste ikke, hvad der skete med resterne af UFOen eller antydede, hvor den kom fra. (Reuter).

Information, 23. aug. 78.

PS: SUFOI vil naturligvis forsøge at få flere oplysninger frem - til præsentation i UFO-NYT.

Sats og lay-out: SYFOMA Sats, Svendborg - Tryk: Lito-Tryk.